

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2010. április 27.)

a Belgium által az oostendei halárverések szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatásról

(C 30/08 [korábbi NN 21/08] sz. állami támogatás)

(az értesítés a C(2010) 2520. számú dokumentummal történt)

(Csak a holland és a francia nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/607/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra ⁽¹⁾ és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 7. cikke (5) bekezdésére és 14. cikkére,

miután az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 108. cikke (2) bekezdése első albekezdésének ⁽³⁾ megfelelően felkérte az érintett feleket észrevételeik ⁽⁴⁾ megtételére, és tekintettel az észrevételeikre,

mivel:

1. ELJÁRÁS

- (1) Egy 2006. február 16-i levélben a Bizottság panaszt kapott a belga hatóságok által az oostendei halárverések javára nyújtott, CP 40/06. hivatkozási szám alatt nyilvántartásba vett támogatásra vonatkozóan. 2007. július 31-én további panaszt kapott ugyanezzel a kérdéssel kapcsolatban.
- (2) 2006. március 13-i, 2006. június 26-i és 2007. július 11-i levelében a Bizottság arra kérte a belga hatóságokat, hogy szolgáltatassanak információt ezekről az intézkedésekről, amely levelekre azok 2006. május 11-én, 2006. október 20-án és 2007. november 27-én válaszoltak.

⁽¹⁾ HL L 1., 1994.1.3., 3. o.

⁽²⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

⁽³⁾ HL C 238., 2008.9.17., 12. o.

⁽⁴⁾ Az EK-Szerződés 87. és 88. cikke 2009. december 1-jei hatállyal az EUMSZ. 107., illetve 108. cikkévé vált. A megfelelő cikkek rendelkezései tartalmukat tekintve azonosak. E határozat alkalmazásában az EUMSZ. 107. és 108. cikkére történő hivatkozásokat – adott esetben – az EK-Szerződés 87., illetve 88. cikkére történő hivatkozásként kell érteni.

- (3) A belga hatóságok által benyújtott információk és dokumentumok vizsgálatát követően a Bizottság 2008. július 3-án tájékoztatta a belga hatóságokat az EUMSZ. 108. cikkének (2) bekezdésében és a 659/1999/EK rendelet 6. cikkében megállapított eljárás megindítására vonatkozó határozatáról.
- (4) 2008. július 16-i levelükben a belga hatóságok továbbítottak a Bizottság részére bizonyos dokumentumokat az oostendei halárverések – Oostende városa által tervezett – privatizációjára vonatkozóan.
- (5) 2008. július 25-i levelükben a belga hatóságok 2008. szeptember 8-ig kérték határidő-hosszabbítást észrevételeik benyújtására. A határidő-hosszabbítás megadására 2008. augusztus 4-én került sor.
- (6) 2008. szeptember 8-i levelükben a belga hatóságok benyújtották a hivatalos vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó határozattal kapcsolatos észrevételeiket.
- (7) A hivatalos vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó bizottsági határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽⁵⁾. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket arra, hogy a közzététel időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsák be észrevételeiket.
- (8) A Bizottság 2008. október 9-én találkozót tartott a belga hatóságokkal. E találkozó során a belga hatóságok tájékoztatást adtak arról, hogy hogyan szándékoztak megszervezni a halárverések privatizációját.
- (9) A Bizottság a következő érdekelt felektől kapott észrevételeket: European Association of Fishing Ports and Auctions (EAFPA), Nationaal Overleg Visafslagen (NOVA), Flanders Ship Repair, Zeebrugse Vis Promotie (ZVP), Grimskby Fish Market, Zeebrugse Visveiling (ZV), European Fish Centre (EFC) és a Gardec nevű hajójavító vállalkozás.

⁽⁵⁾ Lásd a 4. lábjegyzetet.

- (10) A Bizottság 2008. november 4-i levelében továbbította ezeket az észrevételeket Belgiumnak, amely lehetőséget kapott a válaszára. Belgium a harmadik felek észrevételeire nem küldött észrevételeket.
- (11) 2009. szeptember 8-án, a C(2009) 6907. hivatkozási számú levél útján a Bizottság a 659/1999/EK rendelet 10. cikke (3) bekezdésének megfelelően információnyújtási rendelkezést adott ki, mindenre kiterjedő választ kérve a 2006. március 13-i, 2006. június 26-i és a 2007. július 11-i leveleiben, valamint a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatban feltett kérdésekre.
- (12) A belga hatóságok 2009. október 7-i levelükben az információszolgáltatási határidő 2009. november 9-ig történő meghosszabbítását kérték. A határidő-hosszabbítás megadására 2009. október 9-én került sor. Levelükben a belga hatóságok azt is kérték a Bizottságtól, hogy továbbítsa számukra a harmadik felek által benyújtott észrevételeket. A határidő-hosszabbítás megadásával együtt a Bizottság ismételten továbbította a harmadik felek észrevételeit és a 2008. november 4-i levél másolatát.
- (13) 2009. október 22-i levelükben a belga hatóságok arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy tulajdonképpen soha nem kapták meg a Bizottság 2008. november 4-i levelét. Ezért újabb egy hónapos időszakot kértek a harmadik felek által benyújtott észrevételekre adandó észrevételeik benyújtására.
- (14) 2009. november 5-i levelében a Bizottság 2009. november 27-ig adott határidő-hosszabbítást a belga hatóságoknak, hogy biztosítsa számukra a harmadik felek által benyújtott észrevételekre való reagálás lehetőségét.
- (15) A belga hatóságok válaszoltak az információnyújtási rendelkezésre, emellett további tájékoztatást nyújtottak a halárverések privatizációjával kapcsolatban.
- (16) 2009. november 30-i levelében Belgium benyújtotta a harmadik felek észrevételeire tett észrevételeit.
- 2. AZ OOSTENDEI HALÁRVERÉSEK 2001-ES SZERKEZETÁTALAKÍTÁSA**
- (17) Az eredetileg az állam által bonyolított oostendei halárverések nagymértékben inkoherensek voltak, és – a belga hatóságok szerint – azokat évekig rosszul irányították, továbbá teljesítményük sem volt megfelelő. 1991 és 2001 között a belga kikötőkbe beérkezett halak tekintetében megközelítőleg 37 %-ról 20 %-ra csökkent a részesedése ⁽⁶⁾. 1997 és 2001 között a forgalma 20 550 000 EUR-ról 13 440 000 EUR-ra esett vissza ⁽⁷⁾, Oostende városa (a továbbiakban: a város) pedig az árverések kapcsán sok éven keresztül (2001-ben is) átlagosan 1 850 000 EUR éves veszteséget regisztrált.
- (18) 2001-ben a városnak el kellett döntenie, hogy beszünteti-e a halárveréseket vagy végrehajtja azok szerkezetátalakítását. 2001. november 23-án a város úgy döntött, hogy az oostendei halárverések szerkezetét a belga jog szerinti önálló önkormányzati vállalat alakítja át, amelynek a város az egyedüli részvényese.
- (19) Az árverések szerkezetátalakítására vonatkozó határozat egy (pozitívnak minősített) hipotézist bemutató pénzügyi terven, valamint a HAMA Consult NV által kidolgozott kétoldalas üzleti terven alapult. Ezek a dokumentumok azt jelzik, hogy a halárverések kilenc évnyi időszakon belül jövedelmezővé válhattak, amennyiben azokat egy 250 millió BEF (mintegy 6,2 millió EUR) – öt éven belül teljes egészében kifizetendő – kezdőtőkével rendelkező különálló jogalannyá alakítják át. Ennek a különálló vállalatnak a neve „Autonom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende” (a továbbiakban: AGVO) volt. Az AGVO átvette a korábbi oostendei halárverésekkel összefüggő különböző banki kölcsönökhöz kapcsolódó pénzügyi terhet.

2.1. VÁLLALATSZERKEZET

2.1.1. AGVO

- (20) Ahogyan azt a (18) preambulumbekkezdés említi, a halárverések szerkezetátalakítása érdekében a város 2001. november 23-án ⁽⁸⁾ létrehozta az AGVO elnevezésű önálló önkormányzati vállalatot. Egy ilyen önálló önkormányzati vállalat az új önkormányzati törvény 261. cikke alapján létrehozott különálló jogalany, amelynek célja az önkormányzati intézmények és az általános önkormányzati szolgáltatásokon kívüli szolgálatok megszerzése, és amely a kereskedelmi vagy ipari jellegű, valamint ipari és kereskedelmi módszereknek megfelelően irányított intézményekre, illetve szolgáltatásokra összpontosít.
- (21) Ami a részvényes és az ügyvezető szerveket illeti, a város – mint a létrehozó önkormányzat – számára törvényi előírás, hogy rendelkezzen a szavazatok többségével. A város tulajdonképpen az AGVO részvényeinek 100 %-át birtokolja, és – az AGVO alapszabálya szerint – a város nevezi ki az igazgatótanács valamennyi tagját. Az igazgatótanácsi tagok többségének a városi tanács tagjainak kell lenniük.

⁽⁶⁾ De Belgische Zeevisserij – Anvoer en Besomming 2007, Vlaamse overheid, Departement Landbouw en Visserij (http://www2.vlaanderen.be/landbouw/downloads/vis/aanvoer_besomming_2007.pdf), 12. o.

⁽⁷⁾ Vlaamse overheid, Departement Landbouw en Visserij, Jaaroverzicht Zeevisserij 1998, 1999, 2000 en 2001 (<http://lv.vlaanderen.be/nlapps/docs/default.asp?fid=122>).

⁽⁸⁾ Az AGVO-t a város hozta létre 2001. november 23-án. A város e határozatát a flamand belügyminiszter 2002. március 14-én hagyta jóvá.

- (22) Az AGVO-nak jelenleg két, teljes egészében saját tulajdonú leányvállalata van: az NV Exploitation Vismijn Oostende (a továbbiakban: EVO) és az NV Pakhuizen (a továbbiakban: PAKHUIZEN).

2.1.2. EVO

- (23) Az EVO 2002. augusztus 8-án jött létre az árverések és a kapcsolódó összes feladat lebonyolítására. Az EVO 371 840 EUR induló tőkében részesült. A tulajdont 15 000 egyenlő értékű, névérték nélküli részvényre osztották az AGVO és Miroir úr, a városi tanács tagja között, az előbbi 14 999 részvénnyel, az utóbbi 1 részvénnyel rendelkezett.
- (24) Az EVO-t az igazgatótanács irányítja. A tanács tagjait a részvényesek nevezik ki hatéves időtartamra, megújítási lehetőséggel. Tekintettel a részvények megoszlására, az EVO-t teljes mértékben az AGVO ellenőrzi.

2.1.3. PAKHUIZEN

- (25) A PAKHUIZEN-t 1988-ban hajótulajdonosok alapították abból a célból, hogy ingó és ingatlan vagyontárgyakat kezeljen. A PAKHUIZEN 2005-ben teljes egészében az AGVO tulajdonába került, miután ez utóbbi 350 000 EUR-ért valamennyi részvényét megvásárolta.
- (26) A PAKHUIZEN-t az igazgatótanács irányítja. A tanács tagjait a részvényesek nevezik ki hatéves időtartamra, megújítási lehetőséggel. 2005 óta a PAKHUIZEN az AGVO tulajdonában és ellenőrzése alatt van.

2.2. FELADATOK

2.2.1. AGVO

- (27) Az AGVO-t az alapszabálya szerint a belga hatóságok által közérdekű feladatoknak minősített feladatokkal, valamint kereskedelmi feladatokkal bízzák meg. A „közfeladatokat” maga az AGVO végzi; a „kereskedelmi feladatokat” a teljes egészében saját tulajdonú leányvállalatok – az EVO, valamint 2005 óta a PAKHUIZEN – végzik.
- (28) A „közfeladatokat” tekintetében a belga hatóságok jelezték, hogy az AGVO-t az oostendei halászkikötő igazgatásával (amely magában foglalja a halászkikötő határain belül található magán- és közterület kezelését és fenntartását), a fogvasztási célra kirakodott halak ellenőrzésével, az árverési árakra kivetett adóknak – a kirakodott fogás hea-követelmény hatálya alá tartozásának ellenőrzése melletti – megállapításával, a csatorna és a (nemcsak

halászahajók által használt) halászdokk közötti zsilipek működtetésével, a helyi hatóságok nevében ellátandó PR-feladatokkal, valamint a közjog hatálya alá tartozó és félig a közjog hatálya alá tartozó intézmények, mint például a flamand régió, Nyugat-Flandria Tartomány stb. részére teljesítendő épületfelújítással és épületátadással bízták meg.

2.2.2. EVO

- (29) Az EVO az oostendei halárveréseket működteti. Az ezekkel összefüggő tevékenységek a halárverések megszervezésére és lebonyolítására, raktárak bérbeadására és más kisegítő tevékenységekre vonatkoznak. Az árverések működtetésével összefüggésben az EVO az ár 6 %-át kitevő árverési díjat alkalmaz. Az árverésen a vevők számára 1–3 % közötti vevői jutalékot számítanak fel, és azoknak bérleti díjat kell fizetniük a halrekeszekért. Nem ismeretes, hogy ez utóbbiért mennyit fizetnek.
- (30) Ezen túlmenően az EVO kölcsönöket nyújt hajótulajdonos ügyfelek számára. Néhány közelmúltbeli kölcsönt az európai irányadó bankközi kamatláb (Euro Interbank Offered Rate; Euribor) + 2 % kamatláb mellett nyújtottak. Mindemellett nem tűnik úgy, hogy minden kölcsönt e feltételek mellett nyújtottak. A kölcsönért cserébe a hajótulajdonosoknak Oostendében kell halajukat elárverezniük.
- (31) Ezenfelül az EVO a hajótulajdonosok számára bizonyos könnyítéseket biztosít, például azáltal, hogy részben vagy teljes egészében hozzájárul a hűtött szállítás költségeihez.

2.2.3. PAKHUIZEN

- (32) A PAKHUIZEN tevékenységei főként ingatlanok átalakítására, helyreállítására, (új) belső felújítására, (új) építésére, valamint lebontására, hasznosítására, kezelésére és bérbeadására irányulnak.

2.3. A SZÓBAN FORGÓ TÁMOGATÁSI INTÉZKEDÉS

2.3.1. INDULÓ TŐKE- ÉS TŐKEEMELÉSEK

- (33) Létrehozásának időpontjában, mégpedig 2001. november 23-án, az AGVO-nak a város 250 millió BEF (6 179 338,12 EUR) – öt éven keresztül egyenlő éves részletekben fizetendő – kezdőtőkéjét nyújtott. 2002 óta az induló tőke hat részletét fizették ki, amelynek teljes összege 3 596 665,62 EUR volt: 619 734 EUR-t 2002. június 28-án, 570 155 EUR-t 2003. június 26-án, 570 155 EUR-t 2004. június 25-én és 570 155 EUR-t 2005. június 26-án fizettek ki. Belgium a hivatalos vizsgálati eljárást megindítása alapján tett észrevételeiben azt jelezte, hogy 2006-ban és 2007-ben még két további, 619 734 EUR összegű részletfizetésre került sor. A Bizottság tudomása szerint a 2 582 672,5 EUR összegű kezdőtőke fennmaradó részét az AGVO még nem követte.

(34) A belga hatóságok azt jelezték, hogy az AGVO a kezdőtőkét részben „közcélokra”, részben pedig aktuális bankkölcsönök – tőke és kamat formájában történő – visszafizetésére használta fel. A Pakhuizen részvényeinek vásárlásához is felhasználta azt. Végezetül arra használta, hogy kifizesse az EVO induló tőkéjét és olyan kölcsönöket nyújtson az EVO-nak, amelyeket később (2004. december 31-én, 2005. december 31-én és 2007. december 21-én) a tartozások átvállalása útján tőkévé alakítottak át.

(35) Létrehozásának időpontjában, 2002. augusztus 8-án az EVO-nak 371 840,29 EUR induló tőkét biztosítottak. Ezt követően az AGVO a tartozások átvállalása formájában végrehajtotta az EVO tőkeemelését. 2004. december 31-én a tőkét 1 387 044 EUR összeggel emelték meg; 2005. december 31-én 710 000,75 EUR összeggel, 2007. december 21-én pedig 1 500 114,96 EUR összeggel. Az AGVO összesen 3 969 000 EUR tőkét biztosított az EVO-nak.

(36) Bár a belga hatóságok tájékoztatták a Bizottságot arról, hogy az EVO induló tőkéjét megemelték, és hogy annak összege 2006. december 31-ig 2 468 885 EUR volt, a tőkeemelések konkrét formájáról nem adtak tájékoztatást a Bizottságnak. A 2007. december 21-i tőkeemelésre, valamint arra a tényre hívták fel a Bizottság figyelmét, hogy a tőkeemelések a harmadik felektől kapott észrevételek szerint a tartozások átvállalása formájában merültek fel. Belgium a harmadik felek észrevételeinek e részére nem tett észrevételt.

2.3.2. KÖLCSÖNGARANCIÁK

(37) Az induló tőkén kívül a város az AGVO-nak és az EVO-nak is nyújtott segítséget azáltal, hogy magánkölcsönök megszerzésére díjmentes garanciákat nyújtott.

(38) Az AGVO esetében ez három kölcsöngaranciára vonatkozott, amelyeket 2004. március 26-án (609 379,40 EUR értékben), 2004. április 23-án (2 117 500 EUR értékben) és 2005. április 22-én (550 000 EUR értékben) nyújtottak, 132 199 987 BEF (3 276 879 EUR) teljes összegben.

(39) Az EVO esetében ez a 2002. június 28-án és 2002. szeptember 27-én nyújtott kölcsöngaranciákra vonatkozott. A belga hatóságok által benyújtott információk szerint azonban az érintett kölcsönöket végül nem vették fel. 2004. április 23-án és 2005. április 22-én a város ismét díjmentes kölcsöngaranciákat nyújtott az EVO-nak. A kölcsönöket felvették, összegük pedig 145 505 820 BEF (3 606 995 EUR) volt. A belga hatóságok – dátum

megjelölése nélkül – azt jelezték, hogy a város 78 000 EUR további kölcsönért is garanciát nyújtott. Mivel ez szerepelt a belga hatóságok 2008. szeptember 4-én kelt észrevételeiben, és mivel a korábbi észrevételek 2007. november 23-i keltezésűek voltak, a Bizottság azt feltételezi, hogy ezt a további garanciát az adott időszakban nyújtották.

(40) Az AGVO ugyancsak díjmentes garanciákat biztosított az EVO számára két kölcsönre, 600 000 EUR teljes összegben. A díjmentes garancianyújtásról szóló határozat dátumára vonatkozóan nem szolgáltatott információt. Tekintettel azonban arra, hogy az EVO 2002. augusztus 22-én jött létre, és hogy a belga hatóságok által benyújtott, a két kölcsönt említő dokumentum a 2006. augusztus 3-i helyzetet ismertette, a Bizottság azt feltételezi, hogy a garanciát az adott időszakban nyújtották.

2.3.3. FÖLDTERÜLETEK ÉS ÉPÜLETEK

(41) 2001. november 23-i alapszabályának 30. cikke szerint az AGVO-t kizárólagos jog illeti meg abban a tekintetben, hogy díjmentesen használja az oostendei halászkikötő földterületeit és épületeit⁽⁹⁾.

(42) Az alapszabály 30. cikke azt is kimondja, hogy a város később az adott földterületek és épületek tulajdonjogát (vagy más jogait) az AGVO-ra ruházhatja.

(43) Erre 2004. március 26-án került sor, amikor a város hozzájárulást tett az AGVO-nak azáltal, hogy átruházta rá az oostendei halászkikötő területén található, és 57 000 m² alapterületnek megfelelő különböző épületek ingatlan vagyontárgyait. Ezt a hozzájárulást az önkormányzati elszámolásokba bejegyzett leltári értéken tették, amely 14 891 524 EUR-t tett ki. Az átruházás csak épületekre (halárverési épületekre, irodákra és raktárakra) vonatkozott, arra nem, hogy az épületeket milyen területen építették fel. Magát a területet a város a flamand régiótól, a telkek és a földterületek tulajdonosától szerzett nyílt végű koncesszió alapján használja. Az AGVO-t továbbra is kizárólagos jog illette meg e földterületeknek az alapszabály 30. cikke alapján történő használata tekintetében.

⁽⁹⁾ „De Stad Oostende kan aan het AG Vismijn Oostende de volle eigendom, respectievelijk de bestaande zakelijke rechten en beheersrechten overdragen van de goederen die zich bevinden binnen of behoren bij het in artikel 3.1 omschreven Visserhavengebied of die nodig en/of nuttig zijn voor de realisatie van de doelstellingen van het AG Vismijn Oostende (...). In afwachting van de overdracht van de onroerende goederen krijgt het AG Vismijn Oostende het uitsluitend recht deze goederen zonder vergoeding te gebruiken.”

- (44) Az ingatlan vagyontárgyak 2004. március 26-i átruházása 14 754 m² alapterületű olyan épületekre terjedt ki, amelyekre a város és a PAKHUIZEN közötti, a várossal még 1989-ben 45 év időtartamra kötött hosszú távú haszonbérleti szerződés vonatkozott. E szerződés értelmében a PAKHUIZEN évente 1 000 BEF (25 EUR) jelképes illetéket fizet az épületek használatáért. Cserébe a PAKHUIZEN szerződésileg köteles – saját költségére és ellentételezésre való jogosultság nélkül – a hosszú távú haszonbérleti szerződésben leírt raktárak annak érdekében történő felújítására, hogy azok megfeleljenek a jövőbeli szabályozásoknak. Másfelől 27 év haszonbérlet után (2016-ban) a város a PAKHUIZEN éves nettó társasági nyereségének 50 %-át jelentő éves juttatásban fog részesülni. A belga hatóságok jelezték, hogy a PAKHUIZEN – legalábbis 2005 előtt – nem tett eleget a kötelezettségeinek és a meghatározott raktárak felújítására nem került sor. A belga hatóságok azonban jelezték, hogy miután az AGVO megvásárolta a PAKHUIZEN részvényeit, 2005-ben 257 872 EUR-t, 2006-ban pedig 68 816 EUR-t költöttek felújítási és karbantartási munkákra. A 2007-ben vállalt munkák költségeinek pontos összege nem ismert.
- (45) Mivel 2004. március 26-tól, attól az időponttól kezdődően, hogy a város az AGVO-ra ruházta az épület tulajdonjogát, a PAKHUIZEN-nel kötött hosszú távú haszonbérleti szerződésben a város helyébe az AGVO lépett szerződő félként. Ezáltal az AGVO vált jogosulttá az évi 25 EUR beszedésére, valamint arra, hogy 27 év haszonbérletet követően megszerezze a PAKHUIZEN éves nettó társasági nyereségének 50 %-ából származó juttatást.
- (46) Az AGVO számára így rendelkezésre álló 57 500 m² kapcsán Belgium azt közölte, hogy a következőkhöz kapcsolódik:
- 13 600 m²-t az EVO leányvállalat használ halárverési épületként, munkaterületként/hangárként és irodaépületként,
 - 14 754 m²-t a PAKHUIZEN-nek adnak bérbe, amelyből 955 m²-t kikötői tevékenységekre használnak,
 - 2 700 m² raktárat (félig) a közjog hatálya alá tartozó intézményeknek adnak bérbe,
 - 8 156 m²-t közútként használnak,
 - 2 488 m²-t ingyenes közparkolóként használnak,
- 2 400 m²-t halászati tevékenységeket szolgáló konténerparkként használnak,
- 13 402 m² dokk.
- (47) Az EVO nem fizet bérleti díjat az épületek használatáért. Belgium azt állította, hogy cserébe az EVO fizet minden karbantartási és felújítási költséget. A PAKHUIZEN továbbra is évi 25 EUR-t fizet.
- (48) A belga hatóságok jelezték, hogy 2002. december 31. és 2007. december 31. között az EVO és a PAKHUIZEN 182 377,31 EUR-t, illetve 381 835,16 EUR-t fizetett felújítási és infrastrukturális munkákra, továbbá 193 255,70 EUR-t és 133 895,35 EUR-t karbantartási költségekre.

2.4. KERESKEDELMI STRATÉGIA

- (49) A szerkezetátalakítást követő években az AGVO és az EVO folyamatosan növekvő veszteségeket regisztrált az AGVO 2003/2004-es csekély nyeresége ellenére. 2006 végéig az AGVO csaknem 3 000 000 EUR veszteséget, továbbá 4 000 000 EUR-t meghaladó rövid- és hosszú távú tartozást halmozott fel, míg 2006 végén az EVO-nak több mint 3 400 000 EUR összegű veszteséget, több mint 58 000 000 EUR rövid- és hosszú távú tartozást, valamint csaknem 1 000 000 EUR negatív tőkét kellett átvinnie.
- (50) E felhalmozódott veszteségek ellenére az AGVO és az EVO spekulatív tevékenységekbe és tevékenységeinek bővítésébe fogott. 2006-ban például az AGVO 51 %-os részvénytulajdont szerzett egy izlandi székhelyű, HAF Holding BO elnevezésű társaságban, míg az EVO 2006-ban bekapcsolódott egy királyrákra vonatkozó projektbe⁽¹⁰⁾ (norvégiai székhelyű Polardrift vállalkozás). Az EVO érintett volt az izlandi HAF Holding társaságban is. Ezen túlmenően az EVO 2005-ben egy értékesítési ügynökkel egy olyan szerződést kötött, amelynek értelmében az ügynök felhatalmazást kapott arra, hogy izlandi árveréseken kiváló minőségű halakat vásároljon, amelyeket aztán az oostendei halárveréseken értékesítenének tovább.
- (51) Az EVO kereskedelmi stratégiáját a különböző érdekelt felek tisztességtelen versenyként írták le, amely többek között abból állt, hogy többek között felajánlották, hogy a külföldi kikötőkben berakodott halak Oostendébe szállításának költségeit teljes egészében vagy részben viselik, továbbá abból, hogy a hajótulajdonosok számára előnyös feltételekkel kínáltak kölcsönöket, azzal a feltétellel, hogy azok a fogásaikat Oostendében árvezzék el.

⁽¹⁰⁾ Az ázsiai piacon történő eladás (kísérlete) céljával Norvégiában folytatandó rákhalászatra/-vásárlásra vonatkozó projekt.

- (52) Úgy tűnik, hogy ezek a projektek, valamint a harmadik felek által ismertett kereskedelmi stratégia azt jelzik, hogy az EVO vállalta, hogy mindenáron növeli piaci részesedését és forgalmát. Mindenesetre az AGVO és az EVO éves beszámolója azt jelzi, hogy az EVO az ingatag pénzügyi helyzet ellenére csak a város támogatásának köszönhetően tudta fenntartani piaci jelenlétét ⁽¹¹⁾.

3. A HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK OKAI

3.1. AZ AGVO JAVÁRA BIZTOSÍTOTT ELŐNYÖK

- (53) Az AGVO 250 millió BEF (6 179 338 EUR) induló tőkében részesült. A múltbeli jelentős veszteségekre, valamint az igen rövid és hiányos üzleti tervre való tekintettel a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatban azt a következtetést vonta le, hogy egy magánbefektető nem fektetett volna be ekkora összeget a halárverésekbe, és hogy ennél fogva ez a kezdőtőke állami támogatásnak minősül. A Bizottság kétségeket juttatott kifejezésre a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, mivel úgy tűnt, hogy a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló, a támogatásnyújtás időpontjában alkalmazandó iránymutatásban ⁽¹²⁾ (a továbbiakban: a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás) megállapított feltételek nem teljesültek.
- (54) A város az épületeit is átadta az AGVO-nak anélkül, hogy azért ellenértéket kért volna, vagy hasonló értékű kötelezettségeket rótt volna az AGVO-ra. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy egy magánbefektető ésszerű árat kért volna egy ilyen átadásért, és hogy az épületek átadását állami támogatásnak kell tekinteni. Úgy tűnt, hogy ez a támogatás csökkentette az AGVO termelési költségeit és működési támogatást képezett. A Bizottság az EUMSZ. 107. cikkében vagy a halászati és akvakultúra-ágazat számára nyújtott állami támogatások felülvizsgálatára vonatkozó iránymutatásban ⁽¹³⁾ (a továbbiakban: halászati iránymutatás) egyetlen olyan rendelkezést sem talált, amely lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy engedélyezze a támogatást.
- (55) A város kölcsöngaranciákat is nyújtott az AGVO-nak. Míg egy magánjogi szereplő díjat kért volna a garanciáért, a város azt díjmentesen nyújtotta. Így a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy ezeket a garanciákat állami támogatásnak kell tekinteni. Ezúttal is úgy tűnt, hogy ez

a támogatás csökkenti az AGVO termelési költségeit és működési támogatást képez. A Bizottság sem az EUMSZ. 107. cikkében, sem a halászati iránymutatásban nem talált olyan rendelkezést, amely lehetővé tette volna a Bizottság számára, hogy azt a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekintse.

- (56) Végezetül a város önkormányzati adók kivetésére és beszedésére, valamint a bevételek felhasználására határozta fel az AGVO-t; ez olyan előny, amellyel egy magánvállalkozás általában nem rendelkezik. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az *Altmark*-ítélet ⁽¹⁴⁾ feltételei nem teljesültek, és hogy az önkormányzati adók kivetéséből és beszedéséből fakadó előnyök állami támogatásnak tekintendők. Az említett kivetésre vonatkozó információ hiányában a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy azt első látásra működési támogatásként kell elemezni, és hogy sem az EUMSZ. 107. cikkében, sem a halászati iránymutatásban foglalt egyetlen rendelkezés sem tenné lehetővé e támogatásnak a belső piaccal összeegyeztethetővé tételét.

3.2. AZ EVO JAVÁRA BIZTOSÍTOTT ELŐNYÖK

- (57) A város és az AGVO kölcsöngaranciákat nyújtott az EVO-nak. Míg egy magánjogi szereplő díjat kért volna a garanciáért, a város és az AGVO azokat díjmentesen nyújtotta, a Bizottság pedig azt a következtetést vonta le, hogy azok állami támogatásnak tekintendők. Úgy tűnt, hogy ez a támogatás csökkentette az EVO termelési költségeit és működési támogatást képezett. A Bizottság sem az EUMSZ. 107. cikkében, sem a halászati iránymutatásban nem talált olyan rendelkezést, amely ezt a támogatást összeegyeztethetővé tenné, és ezért kifejezésre juttatta abbéli kétségeit, hogy ezek az intézkedések a belső piaccal összeegyeztethetőek-e.
- (58) Az AGVO lehetővé tette az EVO számára, hogy folyamatosan díjmentesen használja az AGVO tulajdonát képező, összesen 13 600 m² alapterületű épületeket. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy egy magánbefektető ezért ésszerű árat kért volna, és hogy az épületek díjmentes használatának lehetősége állami támogatásnak tekintendő. Ez a támogatás láthatóan csökkentette az EVO termelési költségeit és működési támogatást képezett. A Bizottság sem az EUMSZ. 107. cikkében, sem a halászati iránymutatásban nem talált olyan rendelkezést, amely ezt a támogatást összeegyeztethetővé tenné, és ezért kifejezésre juttatta abbéli kétségeit, hogy ezek az intézkedések a belső piaccal összeegyeztethetőek-e.

⁽¹¹⁾ Jaarrekening AGVO 2005, 26. o. (verslag van de Raad van Bestuur aan de aandeelhouders over de waardering van de aandelen in EVO): „Tenslotte is het niet onbelangrijk dat in deze fase de engagementen van de Stad Oostende een wezenlijke buffer vormen om op verantwoorde wijze een waardering in going concern toe te passen zodat de waardering zoals beschreven in art. 66§2 mag aangehouden worden en niet naar een waardering in discontinuïteit moet overgegaan worden.”

⁽¹²⁾ HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

⁽¹³⁾ HL C 19., 2001.1.20., 7. o.; HL C 229., 2004.9.14., 5. o.; HL C 84., 2008.4.3., 10. o.

⁽¹⁴⁾ A C-280/00. sz., *Altmark Trans és Regierungspräsidium Magdeburg* kontra *Nahverkehrsgesellschaft Altmark*-ügyben hozott ítélet (EBHT 2003, I- 7747. o.).

3.3. A PAKHUIZEN JAVÁRA BIZTOSÍTOTT ELŐNYÖK

- (59) A város és a PAKHUIZEN közötti hosszú távú haszonbérleti szerződésnek az volt a hatása, hogy a PAKHUIZEN éves szinten csökkenthette működési költségeit. A Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy ez az előny állami támogatásnak minősül és a halászati iránymutatásban említett intézkedések egyikének hatálya alá sem tartozik, illetve nem tartozik más olyan horizontális vagy egyedi iránymutatás célkitűzései közé sem, amelyek alkalmazhatóak lennének egy ilyen jellegű vállalkozásra. Mind a vonatkozó halászati iránymutatás, mind az állami támogatásra vonatkozó horizontális szabályok értelmében az ilyen típusú támogatás a belső piaccal összeegyeztethetetlen működési támogatásnak minősülne. A Bizottság ezért kifejezésre juttatta abbéli kétségeit, hogy ez az intézkedés a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető-e.

3.4. HALÁSZATI VÁLLALKOZÁSOK JAVÁRA BIZTOSÍTOTT ELŐNYÖK

- (60) A Bizottság megjegyezte továbbá, hogy az EVO előnyöket biztosított az oostendei halárveréseket igénybe vevő halászati vállalkozásoknak azáltal, hogy valamely rendes magánszereplő által felszámított árak alatti szolgáltatást nyújtott, a PAKHUIZEN pedig egy rendes magánjogi szereplő által felszámított díjak alatt adott bérbe épületeket.
- (61) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy az említett előnyök állami támogatást képeznek, és sem az EUMSZ. 107. cikkében, sem a halászati iránymutatásban nem talált olyan rendelkezést, amely ezt a támogatást összeegyeztethetővé tenné, és ezért kifejezésre juttatta abbéli kétségeit, hogy ezek az intézkedések a belső piaccal összeegyeztethetőek-e.

3.5. KÖVETKEZTETÉS

- (62) A fentiekre tekintettel és a rendelkezésére álló információk alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a 3. szakaszban említett valamennyi intézkedést állami támogatásnak kell tekinteni, és kétségei merültek fel e támogatásoknak a belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

4. ÉRDEKELT HARMADIK FELEK ÁLTAL BENYÚJTOTT ÉSZREVÉTELEK

- (63) A hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatra észrevételeket benyújtó valamennyi érdekelt harmadik fél egyetértett a hivatkozott határozatban előterjesztett érvekkel. Ezen túlmenően jelezték, hogy kár érte őket az EGVO, az EVO és a PAKHUIZEN javára nyújtott jogellenes támogatás következtében (ügyfélvesztés és bevételkiesés), és szorgalmazták, hogy a Bizottság tegye meg a szükséges intézkedéseket a támogatás betiltására és kérje annak visszafizettetését.

4.1. EAFPA

- (64) Az EAFPA azt hangsúlyozza, hogy a szóban forgó támogatási intézkedések torzítják a piacot, és felkéri a Bizottságot a támogatás betiltására és visszafizettetésére.

4.2. NOVA

- (65) Panaszt emelő félként a NOVA támogatja a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatot. Fontosnak tekinti az átláthatóság biztosítását az árverési piacon és az egyenlő feltételek garantálását. Ezen túlmenően felkéri a Bizottságot arra, hogy fogadjon el megfelelő intézkedéseket az esetleg összeegyeztethetetlennek ítélt támogatás visszafizettetésének biztosítására.

4.3. FLANDERS SHIP REPAIR

- (66) A Flanders Ship Repair kifejti, hogy az állami támogatás révén a hajótulajdonosok Oostendébe távoztak. A Flanders Ship Repair szerint ez bevételkieséshez vezetett, mivel az Oostendébe távozott hajótulajdonosok a továbbiakban már nem Zeebruggeben javították hajóikat. A Flanders Ship Repair visszafizettetést tartalmazó elutasító határozatot, valamint átmeneti intézkedéseket kér.

4.4. ZVP

- (67) A ZVP, a belga tengerpart keleti részének halfelvásárlóit és -feldolgozóit tömörítő egyesület, azt állítja, hogy a jogellenes állami támogatás – egyéb előnyökkel együtt – lehetővé tette az oostendei halárverések számára, hogy mesterségesen odavonozzanak külföldi és zeebruggei hajókat. Ezen túlmenően helyi politikusok és az EVO igazgatótanácsának tagjai által adott számos interjú és sajtóközlemény révén (amelyek különösen arra a tényre mutattak rá, hogy Belgiumban csak egy halárverés számára, mégpedig az oostendei számára lenne elég hely), kétségek merültek fel a zeebruggei halárverés és következképp a körülötte lévő ipari park jövőjét illetően. Ez bevételkiesést eredményezett, valamint a befektetések és az értékesítési erőfeszítések csökkenését, felfüggesztését vagy kivonását eredményezte.

- (68) A ZVP azt is megemlíti, hogy megpróbálta a helyi hatóságok figyelmét felhívni erre a problémára, de sikertelenül.

- (69) Végezetül a ZVP rámutat, hogy az EVO – egy „vezető” révén és állami pénzeszközöknek köszönhetően – létrehozta az Ostend Filleting Factory elnevezésű filéző vállalatot, amely ugyancsak tisztességtelen versenyt folytat.

4.5. GRIMSBY FISH MARKET

- (70) A Grimsby Fish Market elnevezésű egyesült királyságbeli halárverési vállalkozás azt közli, hogy 2005/2006 körül az EVO közvetlenül izlandi halászoktól kezdett halakat vásárolni (magas) rögzített árakon, és ezeket a halakat közvetlenül azután Oostendében árverezte el, gyakran alacsonyabb árakon, majd azt a következtetést vonja le, hogy ezeket a veszteségeket közpénzekből fizették ki. A Grimsby Fish Market szorgalmazza az EVO pénzügyi elszámolásainak ellenőrzését az izlandi halellátmányok finanszírozási módszereinek, valamint az EVO számára az értékesítési módszerek miatt felmerült veszteségeknek a vizsgálata érdekében.

4.6. ZV ÉS EFC

- (71) A ZV és a EFC egyéb lehetséges tisztességtelen gyakorlatokra és állami támogatási intézkedésekre hívják fel a Bizottság figyelmét, mégpedig arra, hogy az AGVO/EVO díjmentesen veszi igénybe a város alkalmazottait, továbbá az EVO által nyújtott árgaranciákat vesz igénybe a Zeebrugse Visveiling árverési ára alapján.
- (72) Kifejtik továbbá, hogy véleményük szerint a verseny miatt torzul és a tagállamok közötti kereskedelem miatt érintett.
- (73) Felhívják a Bizottság figyelmét az AGVO és az EVO számára (tartozások átvállalása révén) juttatott kiegészítő tőkeinjekcióra is.
- (74) Végezetül megjegyzik, hogy a belga hatóságok nem függesztették fel a támogatást.

4.7. GARDEC

- (75) A Gardec egy zeebruggei székhelyű hajójavitó vállalkozás. Támogatja a Bizottság határozatát. Hozzáteszi, hogy kár érte az oostendei tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok nyomán (forgalomcsökkenés), továbbá megjegyzi, hogy a nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak nyújtott kölcsönöknek az volt a hatása, hogy lehetővé tették a fennmaradásukat Oostendében, míg a tartozásaik továbbra is fennálltak Zeebruggeben.

5. BELGIUM ÉSZREVÉTELEI A VIZSGÁLATI ELJÁRÁST MEGINDÍTÓ HATÁROZATBAN KIFEJEZÉSRE JUTTATOTT KÉTSÉGEKKEL KAPCSOLATBAN

- (76) A belga hatóságok – a hivatalos eljárás megindítását követően, 2008. szeptember 8-án tett észrevételeikben – úgy ítélik meg, hogy a Bizottságnak korlátoznia kellene a halárverési piacra irányuló vizsgálatát. Mivel sem az AGVO, sem a PAKHUIZEN nem tevékenykedik ezeken a piacokon, a javukra hozott intézkedések irrelevánsak

ezen eljárás szempontjából. Általánosabban úgy ítélik meg, hogy a Bizottság nem megfelelően határozta meg a vizsgálat hatályát, és hogy fennáll a támogatás kétszeres beszámításának kockázata.

5.1. AZ AGVO JAVÁRA NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

- (77) A belga hatóságok kitanak emellett, hogy az AGVO nem folytat kereskedelmi tevékenységeket, és hogy ezért nem merülhet fel a versenyre gyakorolt hatás. Az AGVO javára nyújtott támogatás így nem minősülhet állami támogatásnak. Hozzáteszik, hogy legfeljebb csak az EVO esetében felhasznált pénzeszközöket lehetne figyelembe venni a vizsgálathoz (például az induló tőke azon részét, amelyet az AGVO-n keresztül az EVO-ra ruháztak át). Azt állítják, hogy a fennmaradó összeget közérdekű feladatokra használták fel, és annak semmilyen hatása nem lehet a halárverési piacon belüli versenyre.
- (78) A belga hatóságok megjegyzik, hogy noha 6 197 338,12 EUR összegű eredeti induló tőkét ígértek az AGVO-nak, az AGVO eddig csak 3 569 667 EUR-t kapott.
- (79) Az adó- vagy díjkivetési jog tekintetében a belga hatóságok úgy ítélik meg, hogy az adóketési jog az AGVO közérdekű feladataihoz kapcsolódik és az nem tekinthető állami támogatásnak, és hogy mindenesetre az AGVO a zsilipek és a sólyatér vonatkozásában nem jogosult adókivetésére.
- (80) Az épületek kapcsán azt állítják, hogy nem számítana, hogy az épületek a város vagy más közjogi jogalany tulajdonát képezik-e. Megítélésük szerint az AGVO részére teljesített épületátadás pusztán belső tulajdonosztás. A belga hatóságok emlékeztetnek arra, hogy az AGVO nem folytat kereskedelmi tevékenységeket, és hogy az épületek átadása ezért nem minősíthető állami támogatásnak. Hozzáteszik, hogy az épületek átadása azok javítására és jó állapotban való karbantartására vonatkozó kötelezettséghez kapcsolódik, ezért az átadás révén az AGVO nem részesült előnyben.
- (81) Úgy ítélik meg továbbá, hogy az ingyenes garanciák nem minősülhetnek állami támogatásnak, mert azokat az AGVO által hatóságoknak bérbe adott épületek javítási munkáira vállalt kölcsönök esetében nyújtották. Mindemellett elismerik, hogy a garantált kölcsönök egyikét (egy 550 000 EUR összegű kölcsönt) az EVO használta fel.
- (82) Végezetül a belga hatóságok megjegyzik, hogy az *Altmark*-ítélet irreleváns, mert az AGVO közfeladatai nem gazdasági jellegűek. Hozzáteszik, hogy nem áll fenn kereszttámogatás kockázata, mert az AGVO nem folytat kereskedelmi tevékenységet.

5.2. A PAKHUIZEN JAVÁRA NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

- (83) Belgium azt állítja, hogy Oostende csak korlátozott joggal rendelkezik a területekhez, és hogy az örökhaszonbérletre vonatkozó megállapodás ezért korlátozott kereskedelmi értékkel bír. Ezen túlmenően a PAKHUIZEN köteles javítani és felújítani az épületeket, amit a jelképes bérleti díjat bőségesen kompenzáló rendkívüli kötelezettségként ismertetnek.
- (84) A belga hatóságok hozzátézik, hogy a PAKHUIZEN csak a halászati ágazatban használt épületek kezelésének piacán tevékenykedik. A hatóságok úgy ítélik meg, hogy a vállalat tevékenysége – az érintett felújítási kötelezettségek és az épületek alacsony értéke miatt – aligha tekinthető kereskedelminek. Végezetül, mivel a PAKHUIZEN által kezelt épületek csak a halászati ágazathoz kapcsolódó tevékenységek céljára adhatók bérbe, a belga hatóságok azzal érvelnek, hogy a PAKHUIZEN egyikükkel sem verseng.
- (85) A belga hatóságok ezenfelül azt az észrevételt teszik, hogy az AGVO a PAKHUIZEN részvényeit piaci áron vásárolta meg, és hogy a PAKHUIZEN piaci áron adja bérbe az épületeket (tekintettel arra, hogy azok nem voltak jó javítási állapotban).

5.3. AZ EVO JAVÁRA NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

- (86) A belga hatóságok közlik, hogy azt a tényt, hogy az épületek díjmentesen állnak az EVO rendelkezésére, ellensúlyozza az a tény, hogy az EVO-nak viselnie kell a rendes körülmények között az épületek tulajdonosát terhelő felújítási költségeket.
- (87) Ezen túlmenően azt állítják, hogy az EVO számára nyújtott ingyenes kölcsöngaranciákat az árverések privatizációs és szerkezetátalakítási terve keretében kell elemezni. Megítélésük szerint a halárverések szerkezetátalakítása keretében a város magánbefektetőhöz hasonlóan járt el, amennyiben a halárverések feltőkésítése gazdasági szempontból jövedelmezőbb volt, mint az árverések beszüntetése, és hogy a privatizáció révén a városnak lehetősége nyílna arra, hogy az árverések magánszektorbeli tulajdonosától kért bérleti díj útján visszatartsa a befektetését. Hangsúlyozzák azt is, hogy már 2002-ben léteztek a halárverések privatizálására vonatkozó tervek, és hogy privatizáció csak szerkezetátalakítás után lehetséges.
- (88) Az ingyenes garancia kapcsán még konkrétabban azt az észrevételt teszik, hogy a kölcsönöket a halárverések finanszírozásának kiegészítésére használták fel, amelyet elsősorban a város által (az AGVO-nak, valamint az AGVO-n keresztül az EVO-nak) juttatott tőkeinjekció útján finanszíroztak. A belga hatóságok megjegyzik, hogy a garancia révén a város lényegesen csökkentette a szerkezetátalakítás esetében felmerült költségeket.

Hozzáteszik, hogy a város által biztosított garancia nélkül kölcsön nyújtására nem került volna sor, és rámutatnak arra, hogy az anyavállalat által a leányvállalata által felvett kölcsönökre vállalt garancia felajánlása szokásos kereskedelmi gyakorlat.

5.4. AMI AZ ÉRINTETT HALÁSZATI VÁLLALKOZÁSOK/HAJÓTULAJDONOSOK JAVÁRA NYÚJTOTT TÁMOGATÁST ILLETI

- (89) A belga hatóságok azt az észrevételt teszik, hogy a Bizottság ugyanazt a támogatást kétszer vette számításba, és hogy vagy az EVO vagy a halászok javára nyújtott támogatás merül fel, de mindkettő nem. Úgy ítélik meg, hogy amennyiben a szóban forgó intézkedések állami támogatást képeznek, akkor azok az EVO és a PAKHUIZEN szintjén képeznek állami támogatást és azon a szinten torzítják a versenyt, nem pedig a hajótulajdonosok és a halászati vállalkozások szintjén. Hozzáteszik, hogy mindenesetre az EVO és a PAKHUIZEN nem piaci árak alatt kínálja szolgáltatásait. Ami kifejezetten az EVO-t illeti, kifejtik, hogy az EVO olyan szolgáltatásokat kínál, amelyeket máshol is felajánl. Azt is megjegyzik, hogy az EVO nem ajánl fel tároló létesítményeket, nem kínál ingyen villamos energiát, és nem felel a kikötőért és a sólyatérért. A belga hatóságok jelzik, hogy a víz ára benne foglaltatik az árverési árban, és hogy az EVO egyetlen kölcsönt sem nyújt a hajótulajdonosoknak piaci árak alatt. Végezetül azt állítják, hogy a gyakorlatban az EVO soha nem hajtotta végre a szerződés azon cikkeit, amelyek arra kötelezik a hajótulajdonost, hogy a fogásait az EVO-n árverezze el.

6. A VIZSGÁLATI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁT KÖVETŐEN INDÍTOTT PRIVATIZÁCIÓS ELJÁRÁS

- (90) Belgium arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy 2008. május 22-én határozat született az oostendei halárverések privatizálásáról, és hogy a város nyilvános kiválasztási eljárást indított annak érdekében, hogy az EVO működtetésére operatív partnert vonzzon.
- (91) Észrevételeiben Belgium kifejti, hogy a privatizációra egy új vállalat létrehozása útján kerül majd sor, amely hasznosítani fogja majd a halárveréseket. A halárverések épületei vissza fognak kerülni a városhoz, az új vállalatnak pedig haszonbérleti megállapodást kell aláírnia a várossal. A új vállalat nem lesz köteles átvenni a halárverések többi eszközét (alkalmazottak, halrekeszek, szerződések, hajótulajdonosoknak nyújtott kölcsönök stb.).
- (92) Mivel az eladási és a bérleti megállapodást piaci árakon fogják tárgyalni, az új vállalatnak nem utalnak át támogatást, és az új vállalat nem fizetethető vissza támogatás.

- (93) 2009. november 16-i levelében Belgium tájékoztatta a Bizottságot a privatizációs folyamat további fejleményeiről.
- (94) Levelében Belgium jelzi, hogy első lépésként az AGVO épületeinek tulajdonjogát, valamint az épületekhez kapcsolódó jogokat és kötelezettségeket (bérleti szerződéseket) díjmentesen visszaruházták a városra 2009. szeptember 4-én. A város különböző kölcsönöket is átvállalt az AGVO-tól és a PAKHUIZEN-től. Ezt követően az épületek tulajdonjogát a flamand régióra ruházták át, amely változatos formában fizetett ellentételezést a városnak: a flamand régió 3 500 000 EUR-t fizetett a városnak, a város számára pedig biztosították azt a jogot, hogy 2010. január 1-jéig, illetve néhány esetben június 30-ig beszedje az épületeket bérlő közjogi és félig közjogi szervezetek által fizetett bérleti díjat. Végezetül a flamand régió különböző tartozásokat és/vagy kölcsönöket átvállalt a várostól.
- (95) Belgium azt állítja, az a tény, hogy az épületek tulajdonjoga visszaszállt a városra, véget vet az állami támogatás kérdésének.
- (96) Belgium ezenkívül jelezte, a PAKHUIZEN úgy döntött, hogy megszünteti a várossal 1989-ben kötött hosszú távú haszonbérleti megállapodást. Belgium arra számít, hogy a PAKHUIZEN hamarosan felszámolásra kerül, ezért az állami támogatási eljárás állítólag tárgytalanná válik.
- (97) Ami az EVO-t illeti, Belgium kifejtette, hogy a kiválasztási kritériumokat teljesítő pályázó nem kínálta a város számára kielégítő feltételeket. Az EVO továbbra is létező fog, mindaddig, amíg nem találunk egy olyan alkalmas pályázót, amely átvinné az EVO eszközeit.
- (98) Belgium végezetül jelezte, hogy az AGVO továbbra is létező fog, mindaddig, amíg valamennyi fennmaradó tartozását/kötelezettségét nem rendezik.
- (99) Belgium azt kéri a Bizottságtól, hogy a privatizációs folyamat lezárulásáig halassa határozatának meghozatalát.
- Így megközelítőleg egy év elteltével, 2006. március 17-én határozat született ezeknek a vásárlásoknak és újraértékesítéseknek a megszüntetéséről. Belgium benyújtotta az említett határozat egy példányát.
- (102) Belgium kifejti, hogy annak, hogy a halakat miért vásárolták meg magas áron izlandi halárveréseken és azután miért értékesítették újra azokat alacsonyabb áron Oostendében, semmiféle olyan stratégiának nem volt tulajdonítható, amelynek célja izlandi halak Oostendébe vonzása lett volna, hanem annak a ténynek volt tulajdonítható, hogy az értékesítési ügynök által Izlandon vásárolt és az EVO-nak szánt jobb minőségű halak soha nem jutottak el az EVO-hoz, hanem ahelyett azokat közvetlenül egy filéző magánvállalkozás, a Luna Fish vásárolta meg, míg az alacsonyabb minőségű izlandi halak beérkeztek az EVO-hoz, és azokat – alacsonyabb minőségük miatt – ezt követően nem lehetett jövedelmező áron értékesíteni. Belgium azt a következtetést vonja le, hogy az EVO ezért inkább áldozata volt ezeknek a gyakorlatoknak. A probléma feltárásakor az AGVO/EVO delegált igazgatótanácsi tagját és a kereskedelmi igazgatót lemondatták.
- (103) Ami a köztisztviselők adminisztratív, számviteli és karbantartási feladatokra történő, állítólagosan ingyenes rendelkezésre bocsátását illeti, Belgium azt állítja, hogy a ZV állításai pusztán gyanúkon alapulnak, és hogy az EVO-nak vannak saját alkalmazottai az adott feladatok elvégzésére, és hogy ráadásul az EVO egyes alkalmazottai néha közérdekű feladatokat látnak el (a halárverésekhez vezető út karbantartása).
- (104) Belgium említést tesz arról is, hogy a ZV azon állítását, miszerint az EVO minimumárat garantálna a zeebruggei halárveréseken alkalmazott árverési árra hivatkozva, egyetlen információ sem támasztja alá. Belgium hozzáteszi, hogy előfordulhat, hogy halászati vállalkozások ezt állították a ZV-vel folytatott tárgyalások során, azon stratégia részeként, hogy jobb kereskedelmi feltételeket érjenek el a ZV-től.

7. BELGIUM ÉSZREVÉTELEI A HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEIRE VONATKOZÓAN

- (100) Belgium az izlandi kérdés vonatkozásában azt jelzi, hogy az EVO izlandi hajótulajdonosoktól vagy halászoktól közvetlenül soha nem vásárolt halat, hanem csak izlandi halárveréseken, értékesítési ügynök közvetítésével.
- (101) Belgium hozzáteszi, hogy az izlandi halak újraértékesítéséről rövidesen bizonyosodott, hogy nem jövedelmező.
- (105) Az Ostend Filleting Factory (OFF) kérdésével kapcsolatban Belgium hangsúlyozza, hogy a harmadik felek által benyújtott dokumentumok mindössze azt jelzik, hogy az OFF-ot magánjogi felek hozták létre, és nem fedik fel, hogy az OFF hogyan bocsátkozott volna tisztességtelen versenybe. Belgium közli, hogy a PAKHUIZEN tulajdonképpen csak 2006 márciusában szerezte meg az OFF részvényeinek 60 %-át. Az OFF neve ezt követően „Ostend Premium Fish bvba”-ra változott és végül is 2008. január 14-én csődbe jutott.

- (106) A Gardec és a Flanders Ship Repair által az állami támogatás következtében elszendvedett állítólagos veszteségekkel kapcsolatban Belgium úgy ítéli meg, hogy még akkor is, ha az állami támogatás hatására a hajók Zeebrugge helyett inkább Oostendébe távoztak, a veszteséggel fennálló okozati kapcsolat még mindig nem lenne bebizonyítva. Belgium azt állítja, hogy a hajótulajdonosok nem mindig az anyakikötőjükben javíttatják meg hajójukat, és hogy ahelyett kelet-európai (lengyelországi), olcsóbb javítási szolgáltatásokat vesznek igénybe. Belgium azt az észrevételt teszi, hogy Oostendében megfigyelhető a hajójavító vállalkozások egyértelmű hanyatlása.
- 8. INFORMÁCIÓNYÚJTÁSI RENDELKEZÉS**
- (107) 2006. március 13-i és június 26-i levelében a Bizottság tájékoztatást kért a belga hatóságoktól az oostendei halárverések jogállására, az állam közreműködésére vonatkozóan, és részletes adatokat kért az állam és a halárverések közötti pénzügyi mozgásokról.
- (108) 2006. október 19-i levelükben a belga hatóságok hangsúlyozták azt a tényt, hogy kereskedelmi tevékenysége (a halárverések lebonyolítása) mellett az AGVO-t közérdekű feladatokkal bízták meg. Az ezzel kapcsolatban adott tájékoztatás azonban igen rövid volt, és nem tartalmazott olyan információt, amely lehetővé tenné a Bizottság számára annak értékelését, hogy a város által az AGVO javára biztosított előnyök tekinthetők-e általános (gazdasági) érdekű szolgáltatásokért járó ellentételezésnek, és hogy nem állt-e fenn túlzott mértékű ellentételezés vagy nem merültek-e fel keresztámogatási kockázatok.
- (109) Ezért a 659/1999/EK rendelet 10. cikke (2) bekezdése rendelkezésének megfelelően a Bizottság 2007. július 11-i levél útján arra kérte a belga hatóságokat, hogy adjanak részletes tájékoztatást az AGVO-ra bízott közfeladatokról. Különösen arról, hogy az adott feladatok tekinthetők-e és milyen alapon tekinthetők az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozásoknak közszolgáltatással járó ellentételezés formájában megítélt állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló, 2005. november 28-i 2005/842/EK bizottsági határozat⁽¹⁵⁾ értelmében vett közszolgáltatási feladatoknak.
- (110) 2007. november 27-i levelükben a belga hatóságok pusztán azt állították, hogy az AGVO-ra bízott feladatok egyike sem gazdasági jellegű, és hogy a 2005/842/EK határozat nem releváns. Azt állították, hogy az AGVO az általa végzett közfeladatok egyikéért sem részesül ellentételezésben.
- (111) A hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló, 2008. július 2-i határozatában a Bizottság azt állapította meg, hogy az AGVO, az EVO és a PAKHUIZEN a halárverezés és a járulékos szolgáltatások piacán tevékenykedő vállalkozáscsoportot alkotott, és számukra a város a piaci versenyt torzító különböző előnyöket biztosított. A közfeladatokért járó ellentételezés kérdésével kapcsolatban a Bizottság megjegyezte, hogy az ügyirat nem tartalmazott olyan információt, amely a Bíróság által az *Altmark*-ítéletben kialakított kritériumok teljesülését jelezte volna. Ezen túlmenően – az e kérdésre vonatkozó információ hiányára való tekintettel – a Bizottság nem volt abban a helyzetben, hogy meghatározza, hogy különösen az adókiutési és -beszedési jog tekinthető-e közérdekű szolgáltatások nyújtásáért nyújtott ellentételezésnek, és kétségei merültek fel a támogatás összeegyeztethetőségét illetően. Következésképp a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatának (121) preambulumbekkezdésében a Bizottság felkérte a belga hatóságokat arra, hogy közöljenek bármely olyan információt, amely esetlegesen hasznos lehet a szóban forgó intézkedések értékeléséhez.
- (112) 2008. szeptember 8-án beérkezett észrevételeikben és 2008. október 9-i eredményértékelő találkozásuk során a belga hatóságok nem szolgáltatottak olyan kiegészítő információt, amely lehetővé tette volna a Bizottság számára annak vizsgálatát, hogy az AGVO javára biztosított előnyök tekinthetők-e általános (gazdasági) érdekű feladatokért járó ellentételezésnek. A belga hatóságok ehelyett megismételték, hogy az *Altmark*-kritériumok azért nem relevánsak, mert az AGVO csak közfeladatokban volt érintett.
- (113) Ez a válasz azonban nem volt kielégítő, mivel az AGVO gazdasági tevékenységekben is érintett volt.
- (114) A Bizottság a 659/1999/EK rendelet 10. cikkének (3) bekezdése értelmében tehát egy 2009. szeptember 8-i információnyújtási rendelkezés útján erre és különösen a következőkre vonatkozó hasznos információt kért:
- az AGVO-ra bízott különböző tevékenységek felsorolása, különbséget téve a gazdasági tevékenységek, a nem gazdasági érdekű közfeladatok és az általános gazdasági érdekű feladatok között,
 - egyrészt a nem gazdasági jellegű közérdekű feladatokért járó ellentételezés, másrészt pedig a gazdasági jellegű közérdekű feladatokért járó ellentételezés kiszámítására, ellenőrzésére és felülvizsgálatára szolgáló paraméterek,
 - a túlzott mértékű ellentételezés elkerülését és visszafizetését célzó rendelkezések,

⁽¹⁵⁾ HL L 312., 2005.11.29., 67. o.

- a gazdasági jellegű közszolgáltatási kötelezettség, a nem gazdasági jellegű közszolgáltatási kötelezettség és más szolgáltatások ellátása során felmerült költségek, valamint az azokhoz kapcsolódó bevételek,
 - belső elszámolások kivonatai, amelyek külön-külön tüntetik fel az általános gazdasági érdekű szolgáltatáshoz, valamint az általános, nem gazdasági érdekű szolgáltatáshoz és más szolgáltatásokhoz kapcsolódó költségeket és bevételeket, továbbá a költségek és a bevételek elosztására szolgáló paramétereket,
 - amennyiben rendelkezésre állnak, olyan dokumentumok, amelyek feltüntetik, hogy az AGVO eleget tesz a negyedik *Altmark*-kritériumnak, azaz annak, hogy a szükséges ellentételezés szintjét azon költségek elemzése alapján határozták meg, amelyek egy átlagos, jól vezetett és ugyanazon ágazaton belüli, megfelelően felszerelt vállalkozásnál e kötelezettségek végrehajtásakor felmerülnének, figyelemmel az érintett bevételekre és az e kötelezettségek teljesítéséből származó méltányos nyereségre.
- (115) 2009. november 16-i levelükben a belga hatóságok megismétlik, hogy az AGVO-t a következő közérdekű feladatokkal bízták meg: a halászkikötő igazgatása, épületek felújítása, valamint közjogi és félig közjogi szervezeteknek történő bérbeadása, továbbá a közterület kezelése és karbantartása (ideértve a halárverésekhez vezető út karbantartását is). Azt állítják, hogy az adott feladatok közérdekűek, ugyanis azokat nem konkrét kedvezményezettnek javára teljesítik. Nem tesznek különbséget az általános, nem gazdasági érdekű és a gazdasági jellegű közérdekű szolgáltatások között, azonban elismerik, hogy néhány vagy minden közfeladat lehet gazdasági természetű.
- (116) A belga hatóságok elismerik, hogy az AGVO – az EVO elnevezésű leányvállalata útján – kereskedelmi tevékenységet folytat; azaz lebonyolítja a halárveréseket, ami nem közérdeket szolgál.
- (117) A belga hatóságok azt állítják, hogy az AGVO valójában nem részesül ellentételezésben általános érdekű feladataiért. E feladatokat az AGVO költségvetéséből finanszírozzák. Így nem létezik módszertan az ellentételezés kiszámítására vonatkozóan. A belga hatóságok hozzátesszik, hogy az AGVO és az EVO elszámolásai alapján nem lehet különbséget tenni az általános érdekű feladatokhoz és a kereskedelmi feladatokhoz kapcsolódó költségek és bevételek között.

9. A VIZSGÁLAT HATÁLYA

- (118) Amint arra a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat különböző preambulumbekendéseiből (például (85) preambulumbekendéséből) következtetni lehet, a vizsgálat

hatálya kiterjedtebb a halárverési piacnál, és az a halárverésekhez kapcsolódó tevékenységekre is vonatkozik (a halárverések körüli épületek bérbeadása, a halászkikötő igazgatása stb.). Ennélfogva az AGVO vagy a PAKHUIZEN javára biztosított azon előnyök, amelyek közvetlenül nem kapcsolódnak a halárverések működéséhez, szintén a jelenlegi eljárás részét képezik.

- (119) A Bizottság elemezte az EVO javára – vagy közvetlenül a város, vagy az AGVO által – nyújtott előnyöket is. A hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatban az EVO induló tőkéjét és a későbbi tőkeemeléseket nem az AGVO-nak nyújtott tőkerészlet-fizetésektől elkülönülő intézkedéseként elemezte a Bizottság. Azokat a Bizottság csak a várostól kapott tőkerészlet-fizetések AGVO általi felhasználásainak egyikeként vette figyelembe. A belga hatóságok azonban azt állították észrevételeikben, hogy a Bizottság nem tett kellően különbséget az AGVO, a PAKHUIZEN és az EVO által végrehajtott tevékenységek és feladatok között, és hogy – az AGVO és az EVO közötti feladatmegosztás miatt – az AGVO javára biztosított előnyök csak olyan mértékben relevánsak a jelenlegi vizsgálat szempontjából, hogy azokat „átruházták” az EVO-ra. Ennélfogva az egyértelműség végett és a belga hatóságok aggodalmainak megválaszolása érdekében az EVO induló tőkéjével való ellátása és a későbbi tőkeemelések a 10.1.2.2.3. pontban külön vizsgálat tárgyát képezik. A támogatás tényleges kedvezményezettjének kérdését a (319) preambulumbekendés vizsgálja.

10. ÉRTÉKELÉS

10.1. ÁLLAMI TÁMOGATÁS FENNÁLLÁSA

- (120) Az EUMSZ. 107. cikkének (1) bekezdése szerint „ha a Szerződések másként nem rendelkeznek, a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet”.

10.1.1. VÁLLALKOZÁSOK

- (121) A fentiekben kifejtetteknek megfelelően ez a vizsgálat az AGVO, az EVO és a PAKHUIZEN, továbbá az oostendei halárveréseket, valamint az EVO és a PAKHUIZEN szolgáltatásait igénybe vevő halászati vállalkozások javára nyújtott lehetséges támogatásra terjed ki. Ezek mindegyike az EUMSZ. 107. cikke értelmében vett vállalkozásnak minősítendő. Az egyetlen jogalany, amelynek vonatkozásában a belga hatóságok ezt vitatják, az AGVO, amely a belga hatóságok szerint csak közfeladatokat lát el.

- (122) A belga hatóságok megemlítették, hogy az AGVO csak „közérdekű feladatokat” („taken van openbaar belang”) lát el. Úgy tűnik azonban, hogy az AGVO gazdasági tevékenységeket folytat, és ennél fogva – a (123)–(129) preambulumbekzdésben részletezett okokból kifolyólag – az EUMSZ. 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vállalkozásnak tekintendő⁽¹⁶⁾.
- (123) Az AGVO bérleti díj ellenében épületeket kínál közjogi és félig közjogi intézményeknek és vállalkozásoknak. Az AGVO ily módon közvetlenül kínál szolgáltatásokat (bérbeadási szolgáltatásokat) a piacon.
- (124) Az AGVO a halászkikötő működtetésével és irányításával is meg van bízva. Ahogyan azt az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság az *Aéroports de Paris* ügyben⁽¹⁷⁾ megerősítette, infrastrukturális létesítmények kezelése képezhet gazdasági tevékenységet. Ami a kikötői infrastruktúrát illeti, ezt megerősítették többek között a flamand kikötőkre és a rotterdami kikötőfejlesztésre vonatkozó ügyek⁽¹⁸⁾. A Bizottság megjegyzi, hogy az AGVO fizetés ellenében szolgáltatásokat, javakat és infrastrukturális létesítményeket ajánl fel. Alapszabálya szerint az AGVO tulajdonképpen jogosult díjakat kivetni és felszámítani a szolgáltatásainak díjazásáért.
- (125) Ezen túlmenően az AGVO közvetett módon – leányvállalatain, az EVO-n és a PAKHUIZEN-en keresztül – javakat és szolgáltatásokat is kínál a piacon.
- (126) Az AGVO ellenőrzési érdekeltséggel rendelkezik az EVO-ban és a PAKHUIZEN-ben, és ténylegesen gyakorolja ezt az ellenőrzést azáltal, hogy közvetve vagy közvetlenül részt vesz az irányításban:
- Az AGVO igazgatótanácsának csaknem minden tagja az EVO és a PAKHUIZEN igazgatótanácsának is tagja. 2005 és 2007 között az AGVO és az EVO tagja volt a PAKHUIZEN igazgatótanácsának.
 - Alapszabálya szerint az AGVO-t az oostendei halárverések és haldokk, valamint az azokhoz tartozó melléképületek kezelésével, fejlesztésével és hasznosításával, továbbá az azokhoz közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó valamennyi tevékenység fejlesztésével bízzák meg. Másképp fogalmazva: az AGVO-t
- az alapszabálya arra kötelezi, hogy vegyen részt a halárverések irányításában.
- (127) Az AGVO, az EVO és a PAKHUIZEN között vannak olyan további kapcsolatok, amelyek tovább illusztrálják az AGVO és a leányvállalatai közötti szerves és funkcionális kapcsolatok létezését: az AGVO garantált kölcsönöket nyújt az EVO-nak; az AGVO épületeket bocsát az EVO és a PAKHUIZEN rendelkezésére, továbbá az AGVO éves beszámolója feltárja, hogy az AGVO rendszeresen nyújt kölcsönöket az EVO és a PAKHUIZEN részére.
- (128) Mindezek a tényezők lehetővé teszik az AGVO számára, hogy ellenőrzéshez kapcsolódó feladatokat, ugyanakkor az EVO és a PAKHUIZEN irányításhoz és pénzügyi támogatásához kapcsolódó feladatokat is ellásson. Ezen okokból kifolyólag az AGVO a versenyjog alkalmazásában vállalkozásnak tekintendő, különösen az EVO-ban és a PAKHUIZEN-ben való részvétele révén⁽¹⁹⁾.
- (129) A Bizottság megjegyzi, hogy a belga hatóságok elismerték azt, hogy az EVO és a PAKHUIZEN az AGVO operatív vállalkozásai, hogy az EVO-n keresztül az AGVO részt vesz kereskedelmi tevékenységekben, és hogy az AGVO-t előnyben részesítő intézkedések – az EVO közvetítésével – hatással lehetnek a piacra. Észrevételeikben és válaszaikban hajlamosak az AGVO-t, a PAKHUIZEN-t és az EVO-t egyetlen vállalkozásként kezelni, és explicit módon azt is állították, hogy az AGVO és az EVO egy jogalanynak tekintendő.
- (130) Végezetül megjegyzendő, hogy az AGVO nem rendelkezik különálló elszámolásokkal gazdasági és nem gazdasági tevékenységei vonatkozásában, így nem zárhatók ki a keresztfinanszírozások.
- 10.1.2. AZ ÉRINTETT VÁLLALKOZÁSOK JAVÁRA BIZTOSÍTOTT ELŐNYÖK
- 10.1.2.1. Az AGVO javára biztosított előnyök
- 10.1.2.1.1. Induló tőke
- (131) Az állami beruházások állami támogatásnak tekintendők, amennyiben nyilvánvaló, hogy egy olyan hatóság, amely tőkét juttat egy vállalatnak, nem csupán saját tőkét biztosít rendes piacgazdasági feltételek mellett. Ez a helyzet, amennyiben a vállalat pénzügyi helyzete – és különösen tartozásainak szerkezete és mennyisége – olyan, hogy a tőkebefektetéstől ésszerű időn belül nem várható rendes megtérülés (osztalék vagy tőkenyeresség

⁽¹⁶⁾ A C-41/90. sz., *Höfner és Elser* ügyben hozott ítélet (EBHT 1991, I-1979. o.) 21. pontja; a C-264/01. sz., C-306/01. sz., C-354/01. sz. és C-355/01. sz., *AOK Bundesverband* egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 2004, I-2493. o.) 46. pontja; a C-222/04. sz., *Ministero dell'Economia* kontra *Cassa di Risparmio* ügyben hozott ítélet (EBHT 2006, I-289. o.) 107–112. pontja.

⁽¹⁷⁾ A Bíróság C-82/01 P. sz., *Aéroports de Paris* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítéletének (EBHT 2002, I-9297. o.) 78. pontja és a T-128/98. sz., *Aéroports de Paris* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítéletének (EBHT 2000, II-3929. o.) 122–124. pontja.

⁽¹⁸⁾ Az N 520/03. sz., flamand kikötőkre vonatkozó ügyben 2004. október 20-én hozott határozat; az N 60/06. sz., Mainportontwikkeling projektre vonatkozó ügyben 2007. április 24-én hozott határozat.

⁽¹⁹⁾ A C-222/04. sz., már hivatkozott ítélet 110–117. pontja.

formájában). Szükséges tehát felmérni, hogy hasonló körülmények között egy, a közszférát irányító szervekhez hasonló méretű magánbefektetőt – az adott vállalkozás szerkezetátalakításával összefüggésben – rá lehetett-e volna venni ugyanolyan nagyságrendű tőkejuttatások végrehajtására, vagy ahelyett inkább a vállalkozás felszámolása mellett döntött volna, tekintettel különösen a rendelkezésre álló információkra és az adott juttatások időpontjában várható fejleményekre ⁽²⁰⁾.

- (132) A belga hatóságok azzal érvelnek, hogy a város azon döntése, hogy 250 millió BEF (6 179 338 EUR) induló tőkét biztosítson az AGVO részére, gazdasági szempontból racionális döntés volt. Az árverések szerkezetátalakítására irányuló döntést egy pénzügyi és üzleti terv alapján hozták meg, amely feltárta, hogy az árverések – korlátozott befektetés mellett – nyolc év elteltével újra jövedelmezővé válhatnak, ha nem veszik át a múltbeli veszteségeket. A belga hatóságok azt állítják, hogy ugyanebben a helyzetben egy magánbefektető ugyanezt a döntést hozta volna.
- (133) A Bizottság a rendelkezésére álló információk alapján nem tudja osztani ezt a véleményt.
- (134) Ahogyan a fentiekben ismertetésre került, az oostendei halárverések rosszul teljesítettek, piaci részesedésük pedig folyamatosan csökkent a szerkezetátalakítást megelőző években. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy rendes magánjogi szereplő hasonló helyzetben nem döntött volna amellett, hogy 6 millió EUR-t meghaladó induló tőkét biztosít puszta „pozitív feltételezés” szerint a 2002–2010 közötti időszakra vonatkozó pénzügyi előrejelzést tartalmazó pénzügyi terv és egy mindössze kétoldalas üzleti terv alapján.
- (135) Ez annál is inkább így van, mivel ahogyan azt a (259) preambulumbekzdés részletesebben kifejti, az AGVO – mint az oostendei halárverések jogutód vállalkozása – az induló tőke kiutalásának időpontjában nehéz helyzetben lévő vállalatnak minősül. Nehéz helyzetben lévő vállalattal szemben egy rendes magánjogi szereplő hajlandó lenne a vállalat jövőbeli kilátásaira vonatkozó megbízható biztosítékokat szerezni, és nem elégedett volna meg a város döntésének alapjául szolgáló dokumentumokkal.
- (136) A Bizottság egyrészt a befektetés jelentőségét, másrészt pedig az oostendei halárverések folyamatosan fennálló veszteségeivel ⁽²¹⁾ jellemzett hosszú távú helyzetet emeli ki. Különösen e tények, valamint azon tények fényében, hogy a vállalat igen kiélezett versennyel jellemzett, de szűkülő piacon működött, egy rendes magánjogi szereplő a döntését egy sokkal alaposabb, különböző feltevéseket és forgatókönyveket tartalmazó pénzügyi és üzleti tervre alapozta volna egy olyan pénzügyi terv figyelembevételé helyett, amely csak egyetlen – ráadásul „pozitív” minősített – feltevésen alapult.
- (137) Egy rendes magánjogi szereplő számára helyénvalónak tűnne az is, hogy – különösen – az ágazaton belül akkoriban rendelkezésre álló piaci szegmensre vonatkozóan a kirakodott mennyiségek létező értékein és a helyi keresleten alapuló tanulmányt kérjen; valamint az, hogy megköveteljen egy olyan tervet, amely kifejti, hogy a tevékenység szerkezetátalakítására hogyan kerülne sor, milyen intézkedéseket mérlegelnek a múltbeli jelentős veszteségek ismételt előfordulásának elkerülése és a termelékenység fellendítése érdekében (új befektetések, új marketingstratégia stb.).
- (138) Az üzleti terv azonban ezen információk egyikét sem tartalmazza.
- (139) Ezen túlmenően az üzleti terv számos olyan feltételezésen és ténybeli információon alapul, amelyeket természetesen tekintenek, de amelyek nem fejtenek ki, illetve nem indokolnak meg, és amelyek néha kifejezetten hipotetikusnak vagy valószínűtlennek tűnnek. Nehéz például elfogadni azt a feltételezést, hogy az árverési tevékenységek forgalma az elkövetkezendő öt évben 10 %-kal fog növekedni, annak ellenére, hogy a szerkezetátalakítás előtti időszakban a kirakodott mennyiségek és a forgalom fokozatosan csökkentek, a piac igen kiélezett versennyel jellemzetté vált, a halkvóták pedig csökkenő tendenciát mutattak. Ezen túlmenően nem magyarázzák meg a vízadalmi és a kiszervezési költségek, valamint a víz- és az energiaköltségek kiszámítását. Az üzleti tervben ráadásul ezeket a költségeket úgy tüntetik fel, hogy tökéletesen állandóak maradnak az AGVO létrehozását követő kilenc év során. Ez azonban aligha tűnik lehetségesnek, különösen ha a forgalom várhatóan a kétszeresére növekszik ugyanebben az időszakban.
- (140) Következésképp a pénzügyi terv és az üzleti terv nemcsak igen rövidnek és hiányosnak tűnik, hanem hiteltelenek is. Egy rendes magánbefektető nem hagyatkozott volna azokra, hogy 250 millió BEF összeget fektessen be egy veszteséges vállalkozásba egy szűkülő piacon ⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ A C-334/99. sz., Németországi Szövetségi Köztársaság kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 2003, I-01139. o.) 133. pontja; a C-482/99. sz., Franciaország kontra Bizottság (Stardust Marine) ügyben hozott ítélet (EBHT 2002, I-4397. o.) 70. pontja; a C-261/89. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 1990, I-4437. o.) 8. pontja; a C-278/92. sz. – C-280/92. sz., Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 1994, I-4103. o.) 21. pontja; és a C-42/93.sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 1994, I-4175. o.) 13. pontja.

⁽²¹⁾ Akkoriban a városnak évente átlagosan 1 850 000 EUR vesztesége volt.

⁽²²⁾ A T-152/99. sz., HAMSÁ kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 2002, II-3049. o.) 132. pontja; a C-328/99. sz. és C-399/00. sz., Olaszország és SIM 2 Multimedia kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 2003, I-4035. o.) 44. pontja; és a C-303/88. sz. Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 1991, I-1433. o.) 18. és azt követő pontjai.

- (141) Még abban az esetben is, ha elismerhető, hogy a pénzügyi és az üzleti terv teljes és megbízható volt, ami nem áll fenn, a Bizottság azt az észrevételt teszi, hogy egy magánbefektető még mindig nem ugyanazt az összeget fektette volna be, mint a város. A pénzügyi terv és az üzleti terv alapján úgy tűnik, hogy egy kisebb összegű tőke is elegendő lett volna. Tekintettel az alacsony tőke-megtérülésre, egy rendes magánjogi szereplő nem fektetett volna be ekkora összeget, ha az nem szükséges.
- (142) A belga hatóságok úgy ítélik meg, hogy a folyamatban lévő halálverési tevékenységek folytatása ésszerűbb volt, mint a beszüntetés.
- (143) A belga hatóságok azonban egyáltalán nem utalnak az e tevékenységek felszámolásához kapcsolódó költségekre és valójában nem fejtik ki, hogy a beszüntetés miért nem volt ésszerű döntés.
- (144) A belga hatóságok továbbá a 250 millió BEF AGVO-nak juttatására vonatkozóan 2001-ben hozott döntés racionalitását a halálverések privatizálására vonatkozó döntéssel próbálják megindokolni. Azt állítják, hogy a jelenlegi privatizáció a 2001-ben eldöntött szerkezetátalakítási terv részét képezte, és hogy a halálveréseket a szerkezetátalakítás nélkül nem lehetett privatizálni.
- (145) A Bizottság emlékeztet arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat és joggyakorlat szerint annak vizsgálatához, hogy az állam elfogadta-e vagy sem egy piactudományban működő, körültekintő befektető viselkedését – az állam viselkedése gazdasági racionalitásának értékelése érdekében, és ezáltal egy későbbi szimuláción alapuló bármely értékeléstől való tartózkodás érdekében – a pénzügyi támogatási intézkedések meghozatala időszakának összefüggésébe kell helyezkedni⁽²³⁾.
- (146) A belga hatóságok azt állítják, hogy a jelenlegi privatizáció a 2001-es szerkezetátalakítási döntés részét képezi, és hogy a halálverések szerkezetátalakítására vonatkozó döntés racionalitását a privatizációs eljárás fényében kell értékelni. A belga hatóságok által benyújtott különböző dokumentumok azonban nem támasztják alá az állításukat. Különösen ezt a halálverések privatizációjára irányuló szándékot nem említi sem a halálverések szerkezetátalakítására vonatkozó határozat, sem az üzleti terv, sem pedig a pénzügyi terv. Az említett dokumentumokban semmi sem utal arra, hogy a 6 200 000 EUR halálverésekbe történő befektetésére vonatkozó határozat oka vagy indoka (többek között) az volt, hogy ez a befektetés egy bizonyos idő elteltével lehetővé tenné a halálverések privatizációját. Állításukat nehéz összeegyeztetni az AGVO alapszabályával is, amelyben az szerepel, hogy az AGVO határozatlan időre jön létre, hogy a város ellenőrizni szándékozik az AGVO-t, és hogy azokat a leányvállalatokat vagy vállalatokat, amelyekben az AGVO érdekeltségekkel rendelkezik, az AGVO-nak (és ennél fogva a városnak) kell ellenőriznie.
- (147) Ezen túlmenően arra lehetne számítani, hogy a halálverések újbóli jövedelmezőségét követően a privatizációra vonatkozó döntés mérlegelés tárgyát képezné, annak érdekében, hogy a halálverésekért jobb árat szerezzenek, valójában egy olyan árat, amely lehetővé tenné legalább a kiegészítő 250 millió BEF befektetés visszafizetését. Azonban nemcsak a privatizációt nem említették a pénzügyi és az üzleti tervben, hanem a privatizációra vonatkozó döntés meghozatalára sem olyan időpontban került sor, amikor a halálverések jövedelmezőek voltak. A döntést ezzel szemben – az AGVO és az EVO szintjén egyaránt – két év jelentős veszteség után hozták meg, és miután a Bizottság megindította a vizsgálatát. A privatizációs kilátás ennél fogva nem tűnik a város által 2001-ben hozott szerkezetátalakítási döntés részének.
- (148) Emellett a belga hatóságok azt jelezték, hogy a jövőbeli magánjogi partner át fogja venni az EVO üzleti és cégértékét, és kiválaszthatja az általa átvenni kívánt eszközöket (alkalmazottakat, gépeket, halrekészleteket stb.). Az EVO kötelezettségeit nem kell majd átvennie. Ilyen körülmények között nehezen érthető, hogy 2001/2002-ben miért nem tudtak hasonló megközelítést alkalmazni (további 2 500 000 BEF befektetése nélkül).
- (149) Ezen túlmenően, ha mindez a halálverések 2002-es szerkezetátalakítási tervének részét képezte volna, egyetlen magánbefektető sem járult volna hozzá ahhoz, hogy 250 millió BEF összeget fektessen be a halálverésekbe azok későbbi újraértékesítése céljával, mivel az üzleti terv alapján ésszerűen nem számíthatott arra, hogy visszatarthatja ezt a befektetést pusztán az árverési vállalkozás üzleti és cégértékének néhány évvel későbbi eladásával. E tekintetben a Bíróság fenntartja, hogy egy – akár általános, akár ágazati – strukturális politikát folytató, és a hosszú távú életképesség kilátásaival vezérelt magánbefektető folyamatosan veszteséges éveket követően ésszerűen nem engedhette meg magának, hogy a vállalkozás eladásához kapcsolódóan olyan tőkejuttatást hajtson végre, amely kiiktat bármely, nyereséghez fűződő reményt, még hosszabb távon is⁽²⁴⁾.

⁽²³⁾ A C-482/99. sz., már hivatkozott ügyben hozott ítélet 71. pontja; a T-16/96. sz., *Cityflyer Express* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1998, II-757. o.) 76. pontja; a T-228/99. sz. és T-233/99. sz., *Westdeutsche Landesbank Girozentrale* kontra *Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 2003, II-435. o.) 246. pontja.

⁽²⁴⁾ A T-129/95. sz., T-2/96. sz. és T-97/96. sz., *Neue Maxhütte Stahlwerke* kontra *Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 1999, II-17. o.) 124. pontja; a C-278/92. sz., C-279/92. sz. és 280/92. sz., *Spanyolország* kontra *Bizottság*, már hivatkozott egyesített ügyekben hozott ítélet 26. pontja.

- (150) A belga hatóságok hozzáteszik, hogy a privatizációval követett szerkezetátalakítás lehetővé fogja tenni, hogy a befektetéseket a halárverési épületekért kért bérleti díjból fiztessék vissza.
- (151) Mindemellett ez az érv sem meggyőző. A pénzügyi terv azt jelezte, hogy az elkövetkezendő nyolc év során (a felhalmozódott múltbeli veszteségeken túl) a város 121 603 000 BEF összeget fog veszíteni, mielőtt vissza tudná fizettetni a 2001-ben eldöntött 250 millió BEF tőkeinjekció egy részét. A Bizottság megjegyzi, hogy a város már 2002-ben dönthetett volna arról, hogy a halárverési épületeket harmadik félnek bérbé adja. Elképzelhető, hogy ez lehetővé tette volna a város számára, hogy már 2002-től – az oostendei halárverések szerkezetátalakítását megelőzően – visszafizettesse az azokra költött jelentős pénzösszeg egy részét, vagy legalább fedezze a bankkölcsönök visszafizetésének pénzügyi terhét – ahelyett, hogy vállalta volna azt az igen magas kockázatot – különösen az árverések korábbi gyenge teljesítményének fényében –, hogy növeli azoknak a veszteségeknek az összegét, amelyeket egy későbbi szakaszban kellett volna visszafizettetni.
- (152) A belga hatóságok hangsúlyozzák továbbá, hogy a halárverések szerkezetátalakítására vonatkozó döntést nem könnyelműen hozták meg, mivel azt először a várost felügyelő hatóság („toezichtautoriteit”) elutasította, mert nem volt elegendő kilátás a halárverések életképességére. Tulajdonképpen a Bizottsághoz benyújtott dokumentumok bemutatják, hogy az árverések szerkezetátalakítására vonatkozó határozatot először azért utasították el, mert egy első pénzügyi terv alapján öt év elteltével 190 000 000 BEF halmozott veszteségre kellett számítani.
- (153) Ez az információ – ahelyett, hogy a döntést ésszerűbbé tenné – azt tárja fel, hogy a halárverések szerkezetátalakítására irányuló szándék és azok új, kiegészítő tőkével való ellátása először is még azon az elgondoláson sem alapult, hogy a halárverések egy bizonyos idő elteltével újra jövedelmezővé válnak. Ezen túlmenően, ez a második pénzügyi tervet még hiányosabbnak és még kevésbé megbízhatónak tünteti fel, mivel nem fejt ki, hogy az első és a második tervben hogyan lehetett ilyen eltérő eredményekhez jutni. Így még kevésbé valószínű, hogy egy magánbefektető úgy döntött volna, hogy – ugyanilyen körülmények között – további 250 millió BEF összeget fektet be az árverésekbe.
- (154) A fentiek alapján a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy egy rendes magánbefektető ugyanilyen körülmények között a 250 millió BEF befektetésére vonatkozó döntést nem hozta volna meg. Ezt a Bizottsághoz benyújtott dokumentumok is megerősítik. Azt mutatják, hogy az árverések felszámolása helyett azok szerkezetátalakítására vonatkozó döntés meghozatalának egyik oka politikai és szociális természetű volt, mégpedig az, hogy a szerkezetátalakítás segítené a foglalkoztatást egy olyan városban, ahol a munkanélküliségi ráta meghaladta a 12 %-ot⁽²⁵⁾; ez egy olyan ok, amelyet egy magánbefektető nem vett volna figyelembe⁽²⁶⁾.
- (155) Következésképp ez az intézkedés az AGVO javára a versenytársaihoz képest előnyt biztosít, és ennélfogva előnyben részesíti ezt a vállalkozást az EUMSZ. 107. cikkének (1) bekezdése értelmében.
- 10.1.2.1.2. Földterületek és épületek**
- (156) Alapszabályának 30. cikke szerint az AGVO-t a létrehozása óta az oostendei halászkikötő földterületeinek és épületeinek díjmentes használatára vonatkozó kizárólagos jog illeti meg.
- (157) 2004-ben az oostendei halászkikötőben található, és a város akkori nyilvántartásai szerint 57 500 m² alapterületű különböző épületeket és infrastruktúrákat átadták az AGVO-nak, 100 %-os tulajdonjogot biztosítva annak. Az önkormányzati elszámolások szerint ennek az ingatlanoknak akkor 14 891 524 EUR könyv szerinti értéke volt. A Bizottság nem kapott olyan információt, amely lehetővé tenné számára, hogy meghatározza az ingatlanok az AGVO-ra történő átruházásakor fennálló piaci értékét.
- (158) A belga hatóságok azt állítják, hogy az ingatlan tulajdonjogának átruházására vonatkozó határozatot soha nem lehetett állami támogatásnak tekinteni, mivel az – tekintettel arra, hogy az AGVO nem működik közre kereskedelmi tevékenységekben – pusztán a két hatóság közötti ingatlanátruházásra vonatkozott.

⁽²⁵⁾ A belga hatóságok 2006. október 19-i válaszában 2. oldala: „De Stad koos voor deze laatste oplossing: (...) – de locale economie rondom de vismijn scheepsherstel, scheepsbenodigheden, opslag- en diepvriesbedrijven, ijsfabrieken, groot- en kleinhandels, toerisme ...) bleef behouden, wat in de naweeën van de sluiting (1997) van de plaatselijke (verlieslatende) Regie der Maritiem Transport (verlies van 1 700 arbeidsplaatsen) een belangrijke considerans was binnen een Stad met meer dan 12 % werkloosheid”. A belga hatóságok 2006. október 19-i válaszában 6. oldala: „Dit belet niet dat de gedelegeerd bestuurder van een bedrijf dat voor 100 % gehouden wordt door een lokale overheid ook oog heeft voor de maatschappelijke en sociale rol die de vismijn van Oostende binnen de regio kan vervullen en die de Stad anno 2001 heeft gemotiveerd om niet radicaal tot sluiting over te gaan.”

⁽²⁶⁾ A C-328/99. sz. és C-399/00. sz., már hivatkozott, egyesített ügyekben hozott ítélet 44. pontja; a C-303/88. sz., már hivatkozott ügyben hozott ítélet 18. és azt követő pontjai.

- (159) Az e határozat 10.1.1. pontjában ismertetetteknek megfelelően azonban az AGVO leányvállalatai révén közvetlenül és közvetve közreműködik kereskedelmi tevékenységekben, és vállalkozásnak tekintendő. Az ingatlan tulajdonjogának az AGVO-ra történő átruházására vonatkozó döntés ezért nem tekinthető két hatóság közötti egyszerű ingatlanátruházásnak, különösen azért nem, mert az érintett ingatlant túlnyomórészt az érintett gazdasági tevékenységekhez (bérbeadási szolgáltatásokhoz, a halárverések lebonyolításához, a halászkikötő igazgatásához) használják.
- (160) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy rendes magánjogi szereplő ésszerű ár elérése nélkül nem járulna hozzá ilyen értékű épületek tulajdonjogának átruházásába.
- (161) A belga hatóságok azt állították, hogy az épületek nagyon rossz állapotban voltak, és hogy ezért az épületek könyv szerinti értékét túlbecsülték. Ezen túlmenően a hatóságok azzal érveltek, hogy az AGVO által fizetendő felújítási költségek olyan nagyságrendűek voltak, hogy a tulajdonjog-átruházás nulla értékű műveletnek tekinthető.
- (162) A belga hatóságok azonban nem szolgáltattak a Bizottságnak a szóban forgó eszközök könyv szerinti értékének túlbecslését igazoló bizonyítékot, és a Bizottság nem kapott azt igazoló bizonyítékot sem, hogy a felújítási költségek az érintett épületek tulajdonjogának tényleges értékével lennének egyenlők.
- (163) A Bizottság rendelkezésére álló információk ezzel szemben azt mutatják, hogy a belga hatóságok érve nem fogadható el.
- (164) Először is rá kell mutatni, hogy a tulajdonjog-átruházást megelőzően és a létrehozása óta az AGVO-t kizárólagos jog illette meg arra, hogy a halászkikötő, azon belül a halárverések földterületeit és épületeit díjmentesen használja. Az alapszabály nem tartalmaz az AGVO által vállalt kötelező felújítási munkákra vonatkozó egyedi kötelezettséget. Az alapszabály 3. cikke szerint az AGVO – amennyiben úgy kívánja – jogosult arra, hogy az épületeken bármely karbantartási, felújítási, korszerűsítési munkát vállaljon⁽²⁷⁾, az alapszabály azonban nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely az AGVO-t bizonyos épületek felújítására kötelezné.
- (165) Az AGVO-nak tehát a létrehozása óta rendelkezésére álltak a halászkikötő földterületei és épületei, anélkül, hogy bérleti díjat vagy bármilyen más jellegű díjazást kellett volna fizetnie. Egy magánjogi szereplő nem járult volna hozzá ahhoz, hogy megfelelő ellenérték kézhezvétele nélkül kizárólagos használati jogokat biztosítson egy vállalkozásnak.
- (166) Az ingatlan vagyontárgyak apportálásával történő átruházásról szóló, 2004. december 30-i okirat, amelynek útján az épületek tulajdonjogát a város az AGVO-ra ruházta át, nem tartalmaz különleges feltételeket vagy kötelezettségeket az AGVO számára konkrét felújítási munkákra vonatkozóan sem. Tulajdonképpen egy általános okiratra vonatkozik, amelynek útján a város az érintett épületek tekintetében felmerülő valamennyi jogot és kötelezettséget átadja az AGVO-nak. Úgy tűnik, hogy az okiratban az AGVO-ra rótt kötelezettségek természete nem indokolja, hogy az épületek tulajdonjogának átvétele ne tenne szükségessé fizetést.
- (167) Ezen túlmenően nem vitatott, hogy az AGVO jogosult arra is, hogy az épületeket bérleti díjért kínálja vagy engedményezési jogokat biztosítson. Az épületek – legalábbis azok egy része – kereskedelmi értékkel rendelkezik. A belga hatóságok elismerték, hogy az épületek egy részét közjogi és félig közjogi szervezeteknek, más részüket pedig magáncélokra adták bérbe (lásd e határozat (46) preambulumbekzdését).
- (168) Végezetül a Bizottság megjegyzi, hogy az AGVO további előnyben részesült az említett felújítási költségekkel kapcsolatban. A belga hatóságok benyújtottak a Bizottságnak egy jegyzéket azokról a garanciákról, amelyeket bizonyos kölcsönök esetében díjmentesen nyújtottak. A Bizottságnak átadott jegyzék szerint az említett garantált kölcsönök a felújítási költségek finanszírozását célozták. Ennélfogva azon a tényen túlmenően, hogy az AGVO nem volt köteles ilyen felújítást vállalni, az AGVO által végzett felújítások közül legalább néhány e garanciák révén csökkent. Ugyancsak ezen okból kifolyólag az az érv, miszerint a tulajdonjog-átruházásra díjmentesen, az AGVO által kötelezően elvégzendő felújítások különösen magas költségeinek egyfajta „ellentételezéseként” került sor, nem fogadható el.
- (169) Még akkor is, ha a felújítási költségek különösen jelentősnek tekinthetők, és az épületek tulajdonjogának átruházásáért járó egyfajta ellenértéket képeznek, amit a belga hatóságok nem bizonyítottak be, az a tény, hogy az AGVO-t már a létrehozása óta megillette az oostendei halászkikötő földterületeinek és épületeinek díjmentes használatára való jog, még mindig állami támogatásnak

(27) „Het AG Vismijn Oostende beslist vrij over het aanleggen, het bouwen, het onderhouden, het herstellen, het verbeteren, het bedienen, het zelf exploiteren en het aan derden ter beschikking stellen van roerende en onroerende goederen”.

minősítendő előnynek tekintendő. Tulajdonképpen azt a kérdést, hogy a város rendes magánbefektetőként járt-e el, a döntés meghozatala idején rendelkezésre álló információk fényében kell megvizsgálni⁽²⁸⁾. Ebben az ügyben a döntés meghozatalakor a városnak bizonyára tudomása volt arról, hogy előnyben részesíti az AGVO-t, mivel a HAMA Consult NV által 2001. november 9-én készített üzleti terv 11. pontja egyértelműen megemlíti, hogy a halárveréseket nemrég korszerűsítették, és hogy az elkövetkezendő tíz évben nem várhatók jelentős befektetések.

- (170) Ezen túlmenően, a hatóságok általi földterület- és épület-értékesítés állami támogatási elemeiről szóló bizottsági közlemény⁽²⁹⁾ szerint annak érdekében, hogy állami tulajdonban lévő épületek tulajdonjogának átruházása a piaci értéknek megfelelőnek tekinthető legyen, az értékesítést rendes körülmények között vagy feltételmentes pályázati eljárás útján, vagy független szakértői értékelést követően kell lebonyolítani. Ezen eljárások egyikét sem követték. Az épületek értékének, valamint az AGVO-nak biztosított kizárólagos használati jogért járó megfelelő ellenértéknek, majd a tulajdonjog-átruházásnak a szakértői értékelése ebben az esetben annál is inkább szükséges lett volna, mivel a belga hatóságok úgy ítélték meg, hogy a könyv szerinti érték nem felelt meg a tényleges értéknek.
- (171) Következésképp úgy tűnik, hogy az, hogy a város díjmentesen biztosította, és azt követően átadta az épületeket az AGVO-nak, olyan cselekedet, amely nem tekinthető olyan rendes gazdasági normáknak megfelelőnek, amelyeket egy magánbefektető hasonló feltételek mellett vállalt volna.
- (172) A belga hatóságok úgy ítélik meg, hogy mivel az ingatlant (ellentételezés nélkül) visszaruházták a városra, a továbbiakban nem merül fel az állami támogatás kérdése.
- (173) A Bizottság azonban nem tud egyetérteni ezzel az állásponttal.
- (174) A Bizottság szeretne rámutatni arra, hogy az a tény, hogy az ingatlant visszaruházták a városra, nem befolyásolja azt a tényt, hogy 2002-től 2009-ig az AGVO-t megillette az érintett épületek díjmentes használatának kizárólagos joga, akár alapszabályának 30. cikke alapján, akár a 2004. december 30-i ingatlanátruházási okirat alapján. Különösen nem bizonyos, hogy az ingatlanvagyon értéke – mivel azt a közelmúltban visszaruházták – legalább

egyenértékű az előző mondatban említett előnyök azon kamattal megnövelt értékével, amely az állami támogatásra vonatkozó szabályok értelmében a jogellenes és összeegyeztethetetlen, visszafizettetendő támogatásért fizetendő.

- (175) Ezen túlmenően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy amennyiben az AGVO az ingatlanátruházást követően továbbra is díjmentesen vagy piaci ár alatti áron használná az említett épületeket, az AGVO továbbra is állami támogatásban részesülne⁽³⁰⁾.

10.1.2.1.3. Ingyenes kölcsöngaranciák

- (176) Tekintettel az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kezességvállalás formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló bizottsági közlemény (a továbbiakban: a kezességvállalásról szóló közlemény)⁽³¹⁾ 2.1.1. pontjára, valamely állami kezességvállalás akkor tekinthető egy bizonyos vállalkozást előnyben részesítőnek, ha lehetővé teszi a hitelfelvevő számára, hogy a hitelre nézve a pénzügyi piacokon általában fennálló pénzügyi feltételeknél kedvezőbb feltételekhez jusson, anélkül, hogy piaci díjat fizetne a kezességvállalásért. A szokásos piaci feltételek meghatározása érdekében a város magatartását olyan magánhitelezővel kellene összehasonlítani, aki ésszerű nyereség realizálása céljából jár el⁽³²⁾.
- (177) A kezességvállalásról szóló közlemény bizonyos számú utalást ad arra vonatkozóan, hogy hogyan történik a kezességvállalás értékelése az állami támogatásra vonatkozó szabályok hatályán belül. Megállapítja különösen azt, hogy ahhoz, hogy valamely kezességvállalás ne minősüljön állami támogatásnak, eleget kell tennie bizonyos feltételeknek. Ezek némelyike a jelenlegi ügyben problémákat vet fel.
- (178) A garanciáért nem fizettek piaci árat, mivel a garanciák teljesen díjmentesek voltak.
- (179) Ezen túlmenően a garanciák a fennmaradó kölcsönnek több mint 80 %-át fedezték, mivel teljes egészében fedezték a kölcsönt. Ez megerősíti a kapott előnyt, mert egy 100 %-os állami garancia esetében a kölcsönnyújtó számára nem létezik arra vonatkozó ösztönző, hogy megfelelően értékelje az AGVO hitelképességét, és ennélfogva megfelelően meghatározza a kölcsön pénzügyi feltételeit az AGVO kockázati profiljával összehangban⁽³³⁾.

⁽²⁸⁾ A C-482/99. sz., már hivatkozott ügyben hozott ítélet 71. pontja; a T-16/96 sz., már hivatkozott ügyben hozott ítélet 76. pontja; a T-228/99. sz. és T-233/99. sz., már hivatkozott, egyesített ügyben hozott ítélet 246. pontja.

⁽²⁹⁾ HL C 209., 1997.7.10., 3. o.

⁽³⁰⁾ Ezen okból kifolyólag e határozat rendelkező része ki fog terjedni arra az eshetőségre is, hogy az ingatlant jelenleg díj ellenében, de a piaci ár alatti árfolyamon bocsátják az AGVO rendelkezésére.

⁽³¹⁾ HL C 71., 2000.3.11., 14. o.

⁽³²⁾ A C-342/96. sz., *Spanyolország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1999, I-2459. o.); a C-256/97. sz., *DTM Transports SA* ügyben hozott ítélet (EBHT 1999, I-3913. o.), valamint a T-152/99. sz., *HAMSA kontra Bizottság*, már hivatkozott ügyben hozott ítélet.

⁽³³⁾ A kezességvállalásról szóló közlemény 3.4. pontja.

- (180) Ezért egyértelmű, hogy ezek a garanciák lehetővé tették az AGVO számára, hogy a kölcsönök vonatkozásában a pénzügyi piacokon szokásosan elérhetőknél jobb pénzügyi feltételekhez jusson⁽³⁴⁾, különösen az AGVO-nak és leányvállalatainak gyenge és gyakran negatív eredményei fényében.
- (181) A belga hatóságok azt állítják, hogy természetes lenne, hogy egy részvényes az általa ellenőrzött vállalkozás javára díjmentesen nyújtson garanciát. Ezt az állítást azonban egyetlen bizonyíték vagy példa sem indokolja meg. Ráadásul ez különösen nehezen egyeztethető össze egy magánhitelező magatartásával.
- (182) Valójában a város azon döntése, hogy pénzügyi intézmények számára díjmentesen nyújt garanciát az AGVO által felvett kölcsönökre, különösen szokatlan a pénzügyi piacokon fennálló szokásos feltételek mellett. Szokásos helyzetben egy ilyen garanciát még akkor is a garanciához kapcsolódó kockázatokat tükröző, megfelelő díjjal jutalmaznának⁽³⁵⁾, ha a kezes ellenőrzést biztosító többséggel rendelkező részvényes⁽³⁶⁾. Ezen túlmenően egy garanciát nyújtó szokásos magánhitelező annak odaítélése előtt bizonyos biztosítékokat hívna le, és előzetesen ellenőrizné a kölcsön feltételeit, az érintett kockázatot stb., míg a Belgium által adott tájékoztatás azt mutatja, hogy nem ez volt a helyzet⁽³⁷⁾. Ez még problematikusabb ebben az ügyben, tekintettel a halálverések pénzügyi helyzetére, amelyek visszatérő és jelentős veszteségeket szenvedtek az elmúlt években, és amelyek igen kielezített versennyel jellemzett és szűkülő piacon működnek⁽³⁸⁾.
- (183) Ahogyan azt a (259) preambulumbekzdés részletebben megállapítja, az AGVO-t a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás értelmében vett, pénzügyi nehézségekkel küzdő vállalatnak kellett tekinteni. A bevált gyakorlatnak megfelelően a nehéz helyzetben lévő vállalatoknak nyújtott garancia úgy tekintendő, hogy valószínűleg állami támogatást képez⁽³⁹⁾.
- (184) A belga hatóságok azzal érvelnek, hogy a garanciát közjogi és félig közjogi szervezetnek bérbe adott épületeken végzendő felújítási munkákhoz kapcsolódó kölcsönökre nyújtották. Hozzáteszik, hogy mivel ez az AGVO közfeladatának részét képezi, a kezességvállalás az említett közfeladatban való részvételnek tekintendő, és következésképp nem tekinthető állami támogatásnak.
- (185) Először is meg kell jegyezni, hogy nem bizonyos, hogy a garantált kölcsönöket tulajdonképpen a tervezett célra használták fel. Még akkor is, ha igaz az, hogy a Bizottságnak benyújtott tájékoztatás inkább azt jelzi, hogy a város a garanciát az AGVO azon szándéka alapján nyújtotta, hogy a kölcsönöket felújítási munkák finanszírozására használja fel, az is kitűnik, hogy a város az ingyenes garanciát nem kötötte a felújítási munkák megvalósításához és nem is vonta vissza az ingyenes garanciát, illetve nem kért ellenértéket akkor, amikor a későbbiekben megállapítást nyert, hogy a kölcsönöket tulajdonképpen más célokra használtk fel.
- (186) A belga hatóságok kifejtették, hogy előfordult, hogy a kölcsönöket a bejelentett céltól eltérő célokra használták fel. A Fortis-kölcsönt, amelynek eredetileg az volt a célja, hogy a PAKHUIZEN részvényeinek vásárlását finanszírozza, végül nem az említett célra, hanem nyilvánvalóan felújítási munkákra használták fel.
- (187) A belga hatóságok elismerték továbbá, hogy az ING Bank által eredetileg felújítási munkákra nyújtott 550 000 EUR kölcsönt végül is az EVO támogatására használták fel. Vitathatatlan, hogy az e kölcsönért nyújtott ingyenes garancia nem tekinthető felújítási munkákhoz való hozzájárulásnak. Másképp fogalmazva: nem mondható el, hogy a város úgy járt el, ahogyan egy magánszektorbeli kezes (többek között az érintett vállalatot ellenőrző gazdasági szereplő) járt volna el, mégpedig oly módon, hogy először azt vizsgálta volna meg, hogy az a kölcsön, amelyre a garancia fedezetet biztosítana, minden valószínűség szerint visszafizetésre kerül, ezt követően pedig azt ellenőrizte volna, hogy a kölcsönt szigorúan az eredeti rendeltetése szerinti projekthez használják-e fel.
- (188) Ami a valójában (teljes egészében vagy részben) felújítási munkák finanszírozására felhasznált garantált kölcsönöket illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az AGVO bérbeadási tevékenysége gazdasági tevékenység, és hogy az ingyenes garancia előnyben részesíti az AGVO-t a bérleti piacon. Ezen túlmenően az ingyenes garancia javítja az AGVO általános pénzügyi helyzetét általa, hogy lehetővé teszi számára azoknak a pénzügyi forrásoknak a felhasználását, amelyeket rendes körülmények között a közjogi vagy félig közjogi szervezetnek bérbe adott épületek felújítási munkáitól eltérő célokra szánt díj kifizetésére kellett volna felhasználnia.

⁽³⁴⁾ A C 5/03 (korábbi NN 115/02) számú támogatásról szóló, 2003. január 21-i határozat – A MobilCom AG javára nyújtott támogatás (HL C 80., 2003.4.3., 5. o.).

⁽³⁵⁾ A T-204/97. sz. és T-270/97. sz., EPAC kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 2000, II-2267. o.) 82. pontja.

⁽³⁶⁾ Az anyavállalat által nyújtott kezességvállalásra vonatkozó ügyért lásd a CDC által a leányvállalata, a CDC IXIS részére nyújtott kezességvállalást, 2003. január 21-i és 2003. április 30-i határozat, E 50/01 (HL C 154., 2003.7.2., 13. o.). A garanciára ellenértéket fizettek, de nem piaci feltételek mellett, és ezért arról megállapítást nyert, hogy állami támogatást tartalmaz.

⁽³⁷⁾ A belga hatóságok elismerték, hogy a város még mindig nem rendelkezik a kölcsönhöz és a kezességvállaláshoz kapcsolódó szerződéses dokumentumok másolatával sem, lásd a 2007. november 27-i levél B. mellékletét.

⁽³⁸⁾ A C-334/99. sz., Németországi Szövetségi Köztársaság kontra Bizottság, már hivatkozott ügyben hozott ítélet 138. pontja; az 1999. július 8-i 1999/720/EK, ÉSZAK határozat – a Gröditzter Stahlwerke javára nyújtott támogatás (HL L 292., 1999.11.13., 27. o., (45) bekezdés).

⁽³⁹⁾ Lásd például a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás 17. pontját.

- (189) Végezetül még akkor is, ha elfogadott volt, hogy az épületek közjogi és félig közjogi szervezeteknek történő bérbeadását olyan általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak lehetett tekinteni, amelyet az AGVO-ra lehetett volna bízni, az *Altmark*-ügyben megállapított feltételek nem teljesülnek, ezért azt a következtetést kell levonni, hogy az ingyenes garancia az EUMSZ. 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül.
- (190) Az *Altmark*-ügyben hozott ítéletében a Bíróság kijelentette, hogy a közszolgáltatási kötelezettségekért járó ellentételezés nem képez az EUMSZ. 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatást, ha az eleget tesz a következő halmozott feltételeknek: „(...) Egyrészt a kedvezményezett vállalkozást ténylegesen közszolgáltatási kötelezettségnek kell terhelnie, és e kötelezettségnek egyértelműen meghatározottnak kell lennie (...); (...) Másrészt az ellentételezés kiszámításának alapjául szolgáló feltételeket tárgyilagos és átlátható módon előzetesen kell megállapítani (...); (...) Harmadszor, az ellentételezés nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettségek végrehajtása során felmerülő költségek egészben vagy részben való fedezéséhez szükséges mértéket, figyelemmel az érintett bevételekre és (...) méltányos nyereségre, továbbá (...) Negyedszer, amikor egy adott esetben a közszolgáltatási kötelezettség végrehajtásával megbízott vállalkozás kiválasztása nem közbeszerzési eljárás keretében történik, amely lehetővé tenné, hogy azt a jelöltet válasszák, aki a közösségnek legkevesebb költséggel járó szolgáltatást tudja nyújtani, a szükséges ellentételezés mértékét azon költségek elemzése alapján kell megállapítani, amelyet egy átlagos, jól vezetett és a szükséges közszolgáltatási követelmények kielégítéséhez közlekedési eszközökkel megfelelően felszerelt vállalkozásnál e kötelezettségek végrehajtásakor felmerülnének, figyelemmel az érintett bevételekre és az e kötelezettségek teljesítéséből származó méltányos nyereségre.”
- (191) Ezek a kritériumok ebben az esetben nem teljesülnek. Eltekintve attól a tényről, hogy vitatható, hogy az AGVO-t megbízták-e közszolgáltatási kötelezettségekkel a közjogi vagy félig közjogi szervezeteknek történő épület-bérbeadással kapcsolatban, a Bizottság megjegyzi, hogy a belga hatóságok kifejezetten megerősítették, hogy az ellentételezésre vonatkozó paraméterek megállapítására nem került sor. Ezen túlmenően az AGVO nem választott külön elszámolási rendszert, emellett semmi sem akadályozza meg a túlzott mértékű ellentételezést és az AGVO különböző tevékenységei közötti kereszt-támogatásokat. Az AGVO-t ráadásul nem közbeszerzési eljárás alapján választották ki, és a belga hatóságok nem bizonyították be, hogy a szolgáltatásokat az önkormányzat számára legalacsonyabb költségen nyújtják.
- 10.1.2.1.4. **Adók**
- (192) A város az AGVO számára biztosította azt a jogot, hogy kivesse és beszedje a halászkikötő és az árverések használatáért járó önkormányzati adókat.
- (193) Úgy tűnik, hogy az AGVO által ily módon beszedett adók az állam rendelkezésére álló forrásokat képeznek, amelyeket részben⁽⁴⁰⁾ átutaltak az AGVO részére. Ezen túlmenően olyan előnyt képeznek, amelyben rendes körülmények között nem részesült volna, és következtetésképp az EUMSZ. 107. cikkének (1) bekezdése értelmében előnyben részesíti ezt a vállalkozást.
- (194) Ebben az esetben a belga hatóságok jelezték, hogy az illeték beszedése az AGVO-ra bízott közérdekű feladatokért – különösen a halászkikötő igazgatási feladatáért – kirótt díjazás része és tulajdonképpen díjazás. A hatóságok továbbra is úgy tartják, hogy a feladatok és az adóbeszedési jog átruházását az államon belüli egyszerű feladatosztásnak kellene tekinteni, és hogy az nem minősülhet állami támogatásnak.
- (195) Ahogyan azonban e határozat 10.1.1. pontjában már bizonyításra került, az AGVO az EUMSZ. 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vállalkozásnak minősül, amit a belga hatóságok is elismertek 2009. november 27-i levelükben. A (124) preambulumbekkezdésben kifejtetteknek megfelelően a halászkikötő igazgatása gazdasági tevékenység.
- (196) A Bizottság megvizsgálta, hogy az adóbeszedéshez és a bevétel felhasználásához fűződő jog minősülhet-e általános gazdasági érdekű szolgáltatásokért járó ellentételezésnek, és hogy az *Altmark*-ügyben hozott ítélet szerinti halmozott kritériumok teljesülnek-e.
- (197) Ahogyan azonban e határozat (191) preambulumbekkezdésében már megállapítást nyert, ezek a kritériumok nem teljesülnek, mivel például az ellentételezésre vonatkozóan nem állapítottak meg paramétereket.
- (198) Végezetül még akkor is, ha elfogadott volt, hogy az adók beszedéséhez és az azokból származó bevételek felhasználásához fűződő jog közérdekű (nem gazdasági jellegű) feladatokért járó ellentételezésnek/díjazásnak tekintendő, továbbra is érvényes, hogy az AGVO kereskedelmi tevékenységeket is folytat, amit a belga hatóságok határozottan elismertek. Mivel a belga hatóságok azt is elismerték, hogy az AGVO nem rendelkezett különálló elszámolásokkal, és hogy az AGVO nem kereskedelmi feladataihoz kapcsolódó költségeket és bevételeket nem lehetett különválasztani, a kereszt-támogatások nem kerülhetők el, az adókat pedig előnynek kell tekinteni.

⁽⁴⁰⁾ Belgium több alkalommal hangsúlyozta, hogy a város fenntartotta azt a jogát, hogy adókat vessen ki és szedjen be a sólytárcák és a kikötői zsilipek használatáért.

10.1.2.1.5. Következtetés

- (199) A fenti preambulumbekendésekre tekintettel a 10.1.2.1.1–10.1.2.1.4. pontban említett intézkedések az AGVO-t az EUMSZ. 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett előnyben részesítették.

10.1.2.2. Az EVO javára biztosított előny

- (200) A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az EVO támogatásban részesült azáltal, hogy a város magánbankoktól felvett kölcsönökre ingyenes garanciát nyújtott, és az AGVO-n keresztül lehetővé tette számára, hogy 13 600 m² alapterületen elhelyezkedő épületeket ingyen használjon, ingyenes garanciákat nyújtva magánbankoktól felvett kölcsönökre, továbbá induló tőkét és tőkeemeléseket biztosítva annak.

10.1.2.2.1. Ingyenes kölcsöngaranciák

- (201) Ami a város és az AGVO által nyújtott garanciákat illeti, a Bizottság azt az észrevételt teszi, hogy a garanciákért nem fizettek piaci árat, mivel a garanciák teljesen díjmentesek. Ezen túlmenően azok a fennmaradó kölcsön több mint 80 %-át fedezik.

- (202) A belga hatóságok azt állítják, hogy természetes lenne, hogy egy olyan részvényes, amely valamely vállalatban ellenőrzést biztosító többséggel rendelkezik, díjmentesen nyújtson garanciát az általa ellenőrzött vállalat számára. Ezt az állítást azonban semmiféle bizonyítékkal nem indokolják meg. Ráadásul ez különösen nehezen egyeztethető össze egy magánbefektető magatartásával. Szokásos helyzetben egy ilyen garanciát még akkor is a garanciához kapcsolódó kockázatokat tükröző, megfelelő díjjal jutalmaznának⁽⁴¹⁾, ha a kezes anyavállalat⁽⁴²⁾. Ezen túlmenően a Bíróság már úgy ítélkezett, hogy a kereskedelmi ügyleteket, még valamely vállalkozáscsoporton belül is szokásos piaci feltételek szerint kell díjazni⁽⁴³⁾.

- (203) Megjegyzendő továbbá, hogy – amint azt a (306) preambulumbekendés részletesebben megállapítja – az EVO-t a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás és a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló 2004-es iránymutatás⁽⁴⁴⁾ (a továbbiakban: a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 2004-es iránymutatás)

értelmében pénzügyi nehézségekkel küzdő vállalatnak kellett tekinteni. Pénzügyi helyzete a 2003–2008 közötti időszak során végig nehéz maradt. 2003 végén jegyzett tőkéjének több mint fele eltűnt, ez a helyzet a következő években a későbbi tőkeemelések ellenére sem változott.

- (204) A bevált gyakorlat szerint a nehéz helyzetben lévő vállalatoknak nyújtott garanciák úgy tekintendők, hogy valószínűsíthetően állami támogatást képeznek⁽⁴⁵⁾.

- (205) A belga hatóságok hozzátették, hogy a város által nyújtott ingyenes garancia nélkül az EVO nem tudta volna megszerezni a kölcsönöket. A Bizottság véleménye szerint ez az elismerés és az EVO folyamatosan rossz pénzügyi helyzete azt mutatja meg, hogy a magánbankok által a város (vagy az AGVO) biztosította ingyenes garancia alapján nyújtott kölcsönöket szintén nem szerezték volna meg az említett garancia nélkül. Ezért a garantált kölcsönök is előnyben részesítik az EVO-t⁽⁴⁶⁾.

- (206) Végezetül a belga hatóságok azt állítják, hogy a garanciák a halálverések szerkezetátalakítása részének tekintendők.

- (207) A Bizottság azonban megjegyzi, hogy az üzleti terv nem tett említést sem az ingyenes garanciáról, sem azokról a befektetésekről, amelyekre a kölcsönöket nyilvánvalóan megszerezték. Ezen túlmenően a szóban forgó kölcsönöket és garanciákat (azaz amelyeket tulajdonképpen életbe léptettek) 2002-ben – az EVO létrehozásakor – nem, hanem később, 2004-ben és 2005-ben biztosították. A számos biztosított garancia azt is mutatja, hogy azokat kérésre minden olyan alkalommal biztosították, amikor az EVO-nak garanciára volt szüksége ahhoz, hogy valamely hitelintézettől kölcsönt szerezzen. A Bizottság azt is megjegyzi, hogy a Fortis által nyújtott és a város által garantált egyik kölcsönt tulajdonképpen hajótulajdonosoknak szánt kölcsönök garantálására használták fel, és nehezen érthető, hogy ez hogyan tekinthető a halálverések szerkezetátalakítási, sőt jövőbeli privatizációs terve részének.

- (208) Ezért a Bizottság úgy véli, hogy a város és az AGVO által az EVO javára nyújtott ingyenes garanciák az EUMSZ. 107. cikkének (1) bekezdése értelmében előnyt jelentettek az EVO számára.

⁽⁴¹⁾ A T-204/97. sz. és T-270/97. sz., EPAC kontra Bizottság, már hivatkozott, egyesített ügyekben hozott ítélet 82. pontja.

⁽⁴²⁾ Az anyavállalat által nyújtott kezességvállalásra vonatkozó ügyért lásd a CDC által a leányvállalata, a CDC IXIS részére nyújtott kezességvállalást, 2003. január 17-i határozat, 50/01. sz. támogatás. A garanciára díjazást fizettek, de nem piaci feltételek mellett, és ezért megállapítást nyert, hogy az állami támogatást tartalmaz.

⁽⁴³⁾ A C-39/94. sz., SFEI kontra La Poste ügyben hozott ítélet (EBHT 1996, I-3547. o.) 61. pontja.

⁽⁴⁴⁾ HL C 244., 2004.10.1., 2. o.

⁽⁴⁵⁾ Lásd például a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás 17. pontját.

⁽⁴⁶⁾ A Jadecost-ügyre vonatkozó 96/563/EK határozat (HL L 246., 1996.9.27.), amelyet megerősít a Bíróság által a C-288/96. sz., Németország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 2000, I-8237. o.) 41. pontja.

10.1.2.2.2. **Épületek**

- (209) A belga hatóságok azzal érveltek, hogy az AGVO azon döntése, hogy az EVO-nak biztosítja az épületeket ellenszolgáltatás nélküli használatának jogát, tekinthető úgy, hogy megfelel olyan szokásos piaci normáknak, amelyeket egy rendes magánbefektető hasonló feltételek mellett vállalt volna.
- (210) A Bizottság egy ilyen állítást nem tud elfogadni. Ennek az állításnak már ellentmond az a tény, hogy a belga hatóságok közölték, hogy a jövőbeli stratégiai partnernek bérleti megállapodást kell majd kötnie a halárverési épületek használatára és bérleti díjat kell majd fizetnie. Ezen túlmenően nem lehet azzal is érvelni, hogy az AGVO – mint az EVO 100 %-os tulajdonosa⁽⁴⁷⁾ – arra számított, hogy az EVO nyeresége olyannyira jelentős lesz, hogy az általa így realizálandó tőkenyereség indokolta a bérleti díj felszámításának elmaradását. Végül is az árverések éves szinten magas átlagos veszteséggel működtek.
- (211) A belga hatóságok azt állították, hogy a bérleti díj hiányát ellensúlyozta az a tény, hogy az EVO-nak a halárverésekhez kapcsolódóan felújítási és javítási költségeket kellett viselnie, amelyeket rendes körülmények között a tulajdonosnak kellett volna viselnie. A belga hatóságok szerint az EVO 2002 óta 182 377,31 EUR-t fizetett a halárverésekhez kapcsolódó felújítási és infrastrukturális munkákra.
- (212) A Bizottság először is megjegyzi, hogy a belga hatóságok nem nyújtottak be azt megerősítő dokumentumokat, hogy az EVO köteles lett volna a halárverési épületek valamennyi felújítási költségét viselni, és nem nyújtottak be azt megerősítő dokumentumokat sem, hogy az EVO tulajdonképpen 182 377,31 EUR-t fizetett felújítási munkákra.
- (213) A Bizottság továbbá megjegyzi, hogy a belga hatóságok nem bizonyították be, hogy nagyon szokatlan lenne, hogy egy bérlő viseljen felújítási költségeket, vagy hogy amennyiben ez a helyzet, annak ne kelljen bérleti díjat fizetnie. Azt sem jelezték, hogy milyen jellegű munkákat vállaltak, ezért a Bizottság nem határozhatja meg, hogy az érintett munkák szokatlanok voltak-e a bérlő számára. Ezen túlmenően a beérkezett dokumentumból úgy tűnik, hogy 2004 és 2007 között az AGVO is vállalt a halárverésekhez kapcsolódó felújítási munkákat, 36 497,40 EUR összegért. Úgy tűnik, hogy ez nincs összhangban a belga hatóságok azon állításával, miszerint minden karbantartási és felújítási költséget az EVO-nak kellene viselnie.
- (214) Ezenkívül a belga hatóságok nem szolgáltattak azt igazoló bizonyítékot, hogy az EVO által állítólag felújítási munkákra fizetett 182 377,31 EUR megfelelné 13 600 m² alapterületen elhelyezkedő épületek használatáért több mint öt éven keresztül szokásos piaci feltételek mellett fizetendő bérleti díjnak.
- (215) Ezen túlmenően még akkor is, ha a felújítási költségek különösen jelentősnek és az épületek használatáért járó egyfajta ellenértéknek tekinthetők, amit a belga hatóságok nem bizonyítottak be, a 2001. november 21-i üzleti terv egyértelműen megemlítette, hogy mivel a halárveréseket a közelmúltban korszerűsítették, jelentős befektetésekre nem kell számítani az elkövetkezendő tíz évben. Következésképp, amikor az AGVO 2002-ben úgy döntött, hogy az épületeket díjmentesen bocsátja az EVO rendelkezésére, anélkül, hogy ésszerűen elvárta volna, hogy az azok karbantartásának finanszírozása tekintetében az EVO-t terhelő állítólagos kötelezettségből származó költségek legalább egyenlők legyenek azzal a bérleti díjjal, amelyet valamely gazdasági szereplő hajlandó lenne azokért fizetni, az AGVO előnyt nyújtott az EVO⁽⁴⁸⁾ javára. Mivel azt a kérdést, hogy az AGVO rendes magánbefektetőként járt-e el, a döntés meghozatalának idején rendelkezésre álló információk fényében kell megvizsgálni, azt a következtetést kell levonni, hogy az EVO 2002-ben – azáltal, hogy biztosították számára 13 600 m² alapterületen elhelyezkedő épületek díjmentes használatát – az EUMSz. 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásban részesült.

10.1.2.2.3. **Induló tőke és későbbi tőkeemelések**

- (216) Ami az EVO-nak biztosított mintegy 370 000 EUR induló tőkét illeti, a Bizottság az e határozat 10.1.2.1.1. pontjában foglalt elemzésére hivatkozik. A belga hatóságok tulajdonképpen megerősítették, hogy az EVO induló tőkét az AGVO induló tőkén keresztül finanszírozták. Ahogyan a Bizottság már észrevételezte, egy magánbefektető nem döntött volna amellett, hogy végrehajtsa a halárverések szerkezetátalakítását és azokba 250 millió BEF összeget fektet be, annál is inkább nem döntött volna így és nem hozott volna létre egy 100 %-os leányvállalatot az új tőke egy részével.
- (217) Ami a tartozásoknak az AGVO általi átvállalása útján megvalósított tőkeemeléseket illeti, a Bizottság hivatkozhat az e határozat 10.1.2.1.1. pontjában foglalt elemzésére is. A belga hatóságok tulajdonképpen megerősítették, hogy a tőkeemeléseket is (részben⁽⁴⁹⁾) az AGVO induló tőkéjéből finanszírozták.

⁽⁴⁸⁾ A T-129/95. sz., T-2/96. sz. és T-97/96. sz., *Neue Maxhütte Stahlwerke* kontra *Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 1999, II-17. o.) 124. pontja; a C-278/92. sz., C-279/92. sz. és 280/92. sz., *Spanyolország* kontra *Bizottság*, már hivatkozott egyesített ügyekben hozott ítélet 26. pontja.

⁽⁴⁹⁾ Az EVO tőkét más eszközökkel is finanszírozták, mint az AGVO induló tőkéjével. Tulajdonképpen az EVO-nak juttatott tőke meghaladja az AGVO-ba befektetett tőke összegét.

⁽⁴⁷⁾ A tizenöt ezer részvényből egy kivételével.

(218) Ezen túlmenően vannak más okok, amelyek miatt úgy kell tekinteni, hogy az AGVO nem úgy járt el, ahogyan egy magánbefektető tette volna ugyanebben a helyzetben.

(219) Az állami befektetések állami támogatásnak tekintendők, amennyiben nyilvánvaló, hogy az érintett vállalat pénzügyi helyzete és különösen a tartozásainak szerkezete és mennyisége olyan, hogy a tőkebefektetéstől ésszerű időn belül nem várható rendes megtérülés (osztalék vagy tőkenyereség formájában).

(220) A Bizottság azt az észrevételt teszi, hogy a tartozások átvállalása útján megvalósított első tőkeemelésre 2004. december 31-én, az EVO csaknem másfél éves fennállását követően került sor. A tőkeemelés nyilvánvalóan olyan intézkedésnek tervezték, hogy ellensúlyozza az EVO komoly veszteségeit. Ugyanez mondható el a 2005-ben és 2007-ben végrehajtott tőkeemelésről is. Az intézkedéseket nyilvánvalóan nem azzal a céllal hozták meg, hogy rövid, vagy akár hosszú távon valamiféle megtérülést érjenek el, hanem pusztán múltbeli veszteségek ellensúlyozására. Egy magánbefektető soha nem döntött volna úgy, hogy odaítéli a tőkeemeléseket, különösen az utolsó kettőt nem. Az EVO nem volt jó pénzügyi és gazdasági pozícióban, a helyzet pedig egyértelműen nem az üzleti tervben bejelentetteknek megfelelően alakult, amelyben a veszteségek gyors növekedése helyett azok fokozatos csökkenését feltételezték. Tulajdonképpen már 2003 végén eltűnt az EVO jegyzett tőkéjének több mint fele, ez a helyzet a következő években a későbbi tőkeemelések ellenére sem változott. A jövőbeli tőkemegtérülés kilátása nélkül egy magánbefektető nem döntött volna amellett, hogy veszteségek ellensúlyozása érdekében emeli meg a vállalat tőkéjét⁽⁵⁰⁾. Ehelyett komolyan mérlegelt volna más, rendelkezésre álló lehetőségeket (beszüntetés, eladás stb.) és megkövetelt volna legalább néhány garanciát vagy szerkezetátalakítási intézkedést. A tőkeemelés különös formája (tartozások átvállalása) ugyancsak megerősíti, hogy az említett tőkeemelések nem tekinthetők a 2001-ben tervezett szerkezetátalakítás részének.

(221) Ezen túlmenően megjegyzendő, hogy az EVO-t pénzügyi nehézségekkel küzdő vállalatnak kell tekinteni⁽⁵¹⁾. A bevált gyakorlat szerint a nehézségekkel küzdő vállalatoknak biztosított tőkeemelés úgy tekintendő, hogy állami támogatást képez⁽⁵²⁾.

(222) Következésképp a későbbi tőkeemelések az EUMSz. 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett előnyt biztosítottak az EVO számára.

⁽⁵⁰⁾ Lásd a Hamburgische Landesbank – Girozentrale ügyre vonatkozó, 2004. október 20-i 2006/740/EK bizottsági határozat (HL L 307., 2006.11.7., 110. o.) (99) preambulumbekendését.

⁽⁵¹⁾ Lásd e határozat (203) és (306) preambulumbekendését.

⁽⁵²⁾ Lásd például a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás 17. pontját.

10.1.2.3. A PAKHUIZEN javára biztosított előny

(223) Ami az épülethasználatra vonatkozóan a PAKHUIZEN-nek szánt hosszú távú haszonbérleti szerződést illeti⁽⁵³⁾, a rendelkezésre álló információkra való tekintettel a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez előnyt biztosít. Először is az évi mindössze 25 EUR díj nem tekinthető rendes fizetésnek 14 754 m² alapterületen elhelyezkedő épületekre vonatkozó, hosszú távú – 45 évre szóló – haszonbérletért, még akkor sem, ha azok igen rossz állapotban voltak és felújításra szorultak. Az a tény, hogy a PAKHUIZEN-től megkövetelték az épületek felújítását, nem változtat ezen. Tulajdonképpen a belga jog szerint⁽⁵⁴⁾ az épületek tulajdonosára nem vonatkozik az épületek felújításának kötelezettsége. Ezzel szemben a bérlő köteles jó állapotban fenntartani az épületeket és elvégezni bármely szokásos javítási munkát. A belga hatóságok nem bizonyították be, hogy azok a felújítási munkák, amelyeket a PAKHUIZEN a hosszú távú haszonbérleti szerződés értelmében köteles volt elvégezni, túlmutatnának a szokásos javítási munkákon. Ezen túlmenően a belga hatóságok semmiféle bizonyítékot nem szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy az említett kötelezettségből fakadó költség megegyezne azzal a bérleti díjjal, amelyet szokásos piaci feltételek mellett lehetett volna megszerezni az épületekért.

(224) Ezenfelül a belga hatóságok elismerték, hogy a PAKHUIZEN nem teljesítette felújítási kötelezettségeit és nem tartotta tiszteletben az épületek rendeltetését. A város nyilvánvalóan nem hozott semmiféle intézkedést a PAKHUIZEN ellen a megállapodás végrehajtása érdekében, bár erre jogosult volt. Ezért ha még a felújítási költségekre való tekintettel is – az évi 25 EUR bérleti díjat a piaci árak megfelelőnek lehetett volna tekinteni, amely helyzet nem állt fenn –, a PAKHUIZEN mindenestre előnyben részesülhetett volna attól a pillanattól fogva, hogy nyilvánvalóvá vált, hogy a város lemondott a szerződés végrehajtásáról.

(225) Ezen túlmenően, ami az épületeknek a PAKHUIZEN részére történő haszonbérbe adását illeti, az épületek karbantartásának és felújításának feltételeire is figyelemmel meg kell jegyezni, hogy a piacgazdasági befektető elve szerint és tekintettel a hatóságok általi földterület- és épületértékesítés állami támogatási elemeiről szóló bizottsági közleményben megállapított feltételekre is tekintettel, úgy tekinthető, hogy a hatóság piacgazdasági szereplőként jár el, ha az a szerződéseit nyílt, átlátható és diszkriminációmentes ajánlati felhívás keretében a lehető legmagasabb áron kínálja a legmagasabb árat kínáló ajánlattevőnek, vagy a piaci érték független szakértő általi becslését követően. Úgy tűnik azonban, hogy nem ez volt a helyzet.

(226) Végezetül az a tény, hogy 27 év elteltével az épületek tulajdonosa (eredetileg a város, majd az AGVO) jogosult a PAKHUIZEN éves nyereségének felére, nem változtatja meg a fenti elemzést. Egy ilyen előny túlságosan távoli és

⁽⁵³⁾ Lásd e határozat (44) preambulumbekendését.

⁽⁵⁴⁾ Lásd az örökhaszonbérleti jogról szóló, 1824. január 10-i törvény 5. cikkét, Belga Hivatalos Közlöny, XIX. szám, 14. o.

bizonytalan ahhoz, hogy valódi jelenértéke legyen az épületek tulajdonosa számára. Ezen túlmenően, még akkor is, ha rendelkezik ilyen értékkel, a belga hatóságok nem mutatták be, hogy ez az érték – még az évi 25 EUR és a (nem szokásos) felújítási költségek összegével együtt számítva is – olyan magas, hogy az ingatlanok a PAKHUIZEN általi használatáért járó, piaci árak megfelelő bérleti díjat teszi ki.

- (227) Ennek következtében a PAKHUIZEN éves szinten előnyben részesül a működési költségei tekintetében, ami az EUMSz. 107. cikkének (1) bekezdése értelmében előnyt képez.
- (228) Ami a 2004. március 26. utáni, azon időpont utáni időszakot illeti, amikor az AGVO az érintett épületek tulajdonosává vált, a Bizottság megjegyzi, hogy a haszonbérleti szerződés a korábbiakkal megegyező feltételek mellett továbbra is alkalmazandó volt, és hogy a PAKHUIZEN javára biztosított előny ezért továbbra is fennállt.

10.1.2.4. Az EVO és a PAKHUIZEN szolgáltatásait igénybe vevő halászati vállalkozások javára biztosított előny

- (229) A hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatban a Bizottság észrevételezte, hogy az EVO, és lehet, hogy a PAKHUIZEN is valamely rendes magánjogi szereplő által esetlegesen kínált ár alatt kínálta szolgáltatásait az árveréseket igénybe vevő halászati vállalkozások számára.
- (230) Úgy tűnik, hogy az EVO a különböző európai rendelkezési helyekről származó, Oostendében árverezendő halak konténeres szállítási költségeinek összességét vagy egy részét visszafizeti. Ezen túlmenően az EVO láthatóan piaci kamatlábak alatt nyújt kölcsönöket, azzal a feltétellel, hogy a kölcsönfelvevő vállalkozás az oostendei árveréseken adja el a fogásait.
- (231) A harmadik felek által benyújtott észrevételek arra utalnak, hogy az EVO a piacon folytatott szokásos versenyt zavaró egyéb gyakorlatokat alkalmazott, a Bizottság azonban nem kapott olyan információkat, amelyek ezeket megerősítették volna. A belga hatóságok vitatták, hogy az EVO piaci feltételek mellett kínált szolgáltatásokat.
- (232) Bár a Bizottság kapott nagyon kevés bizonyítékot azokra a kereskedelmi feltételekre vonatkozóan, amelyek mellett az EVO a szolgáltatásait kínálta, nem zárható ki, hogy az oostendei halárveréseket igénybe vevő vállalkozások a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett előnyben részesülnek. Jelen pillanatban azonban a Bizottság lát némi érvényességet is a belga hatóságok azon érvében, miszerint az a tény, hogy az állami támogatásnak köszönhetően az EVO jobb feltételek mellett kínálhatta szolgáltatásait, mint ahogyan azt a támogatás nélkül tehetné volna, nem feltétlenül jelenti azt, hogy

állami támogatást juttattak a hajótulajdonosok és a halászati vállalkozások javára.

- (233) Ezen okokból kifolyólag a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem lehet bizonyossággal megállapítani, hogy a hajótulajdonosok előnyhöz jutottak. Ezen túlmenően valószínű, hogy mivel a Bizottság ebben a határozatban elrendeli az AGVO, az EVO és a PAKHUIZEN javára nyújtott támogatás megszüntetését és visszafizettetését, bármely említett előnyt meg fognak szüntetni vagy legalábbis erőteljesen csökkenteni fognak. Végezetül a támogatás legfőbb kedvezményezettjei mindenesetre az átalakított szerkezetű halárverések, amelyek arra használták fel a támogatást, hogy fennmaradjanak a piacon és növeljék piaci részesedésüket, veszteséggel kínálva szolgáltatásaikat, és ezáltal megzavarva a piac rendes működését.

10.1.3. ÁLLAMI FORRÁSOK ÉS AZ ÁLLAMNAK TULAJDONÍTHATÓSÁGUK

- (234) A Bizottság megjegyzi, hogy a szóban forgó tevékenységek magának a városnak az intézkedéseire, valamint állami forrásokból finanszírozott és az államnak tulajdonítható intézkedésekre vonatkoznak.

10.1.3.1. A hatóság által nyújtott támogatás

- (235) Először is a város támogatást nyújtott az AGVO-nak azáltal, hogy annak a város költségvetéséből finanszírozott induló tőkét biztosított; azáltal, hogy az AGVO-nak ingyenes garanciákat nyújtott magánbankoktól felvett kölcsönökre; azáltal, hogy épületeinek tulajdonjogát a városra ruházta át, valamint azáltal, hogy felhatalmazta az AGVO-t önkormányzati adók kivetésére és beszedésére. A PAKHUIZEN javára is nyújtott támogatást az épületeinek használatára vonatkozó hosszú távú haszonbérleti szerződés útján, és azáltal, hogy annak ingyenes garanciákat nyújtott magánbankoktól felvett kölcsönökre.

- (236) Ezeket az intézkedéseket ennél fogva állami forrásokból és az államnak tulajdonítható forrásokból finanszírozzák.

10.1.3.2. A hatóságnak tulajdonítható intézkedések

- (237) Másodszor, ami az AGVO által az EVO-nak, valamint az AGVO által a PAKHUIZEN-nek biztosított előnyöket illeti, a Bizottság megjegyzi azt, hogy az alapszabály vonatkozó cikkei szerint az AGVO az EVO kizárólagos részvényese (Miroir úrtól eltekintve, aki a 15 000 részvényből 1 részvény tulajdonosa és tulajdonképpen a városi tanács tagja), valamint a PAKHUIZEN kizárólagos részvényese, továbbá azt, hogy az AGVO nevezi ki az említett vállalkozások igazgatótanácsának valamennyi tagját. A város az AGVO kizárólagos részvényese, és a városi tanács nevezi ki az AGVO igazgatótanácsának valamennyi tagját. Következésképp a város olyan helyzetben van, amelyben meghatározó befolyást gyakorolhat az AGVO felett.

- (238) Ezen túlmenően alapszabálya szerint az AGVO-t az oostendei halárverések és haldokk, valamint az ahhoz tartozó melléképületek kezelésével, fejlesztésével és hasznosításával, valamint az ezekhez közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó valamennyi tevékenység fejlesztésével bízzák meg. Másképp fogalmazva: az AGVO-t az alapszabálya arra kötelezi, hogy bekapcsolódjon a halárverések kezelésébe.
- (239) Ami kifejezetten az épületeknek a PAKHUIZEN részére történő, hosszú távú haszonbérbe adását illeti, ezt a haszonbérletet közvetlenül a város biztosította.
- (240) Ennélfogva a *Stardust*-ügy⁽⁵⁵⁾ fényében és tekintettel a fentiekben vázoltak szerint az említett vállalkozásoknak nyújtott állami segítségnyújtásra, az AGVO-t az állam által ellenőrzött szervnek kell tekinteni, az EVO-nak juttatott tőkeinjekciókra, az EVO-nak nyújtott ingyenes kölcsöngaranciákra, valamint az EVO díjmentes épület-használati jogára vonatkozó döntéseit pedig állami forrásból finanszírozott és a hatóságnak tulajdonítható döntéseknek kell tekinteni.
- (241) A belga hatóságok nem vitatták ezeket a megállapításokat. Épp ellenkezőleg, megerősítették, hogy a város az AGVO-n keresztül⁽⁵⁶⁾ ellenőrizte az EVO-t és a PAKHUIZEN-t.

10.1.4. VERSENYTORZULÁS ÉS A KERESKEDELEMRE GYAKOROLT HATÁS

- (242) A város tevékenységei előnyben részesítik az AGVO-t, az EVO-t és a PAKHUIZEN-t. Az AGVO, az EVO és a PAKHUIZEN a közös piacon működő, halárverést folytató és a halászati ágazat számára ahhoz kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtó vállalatcsoportot alkotnak.
- (243) A halárverések piacán igen kiélezett verseny folyik, ahol a szomszédos tagállamok árverései közvetlenül versengenek egymással különböző tagállamokból származó halászok vonzása érdekében. Következésképp az ezen a piacon lévő szereplőnek nyújtott bármely előny torzítaná az árverések közötti versenyt vagy a közöttük folytatott verseny torzulásával fenyegetne, és hatást gyakorolna a tagállamok közötti kereskedelemre.
- (244) Ezt megerősítik a harmadik felektől kapott észrevételek. Tulajdonképpen egyesült királysági, holland és más európai halárverések, illetve halárverési egyesületek is

kinyilvánították az eljárás iránti érdeklődésüket, és szemléltették az állami támogatási intézkedések által – szerintük – az üzleti tevékenységükre gyakorolt hatást.

- (245) Végezetül a Bizottság megjegyzi, hogy a belga hatóságok jelezték, hogy nemcsak belga, hanem más tagállamok halárverései is kinyilvánították az oostendei halárverések megvásárlása iránti érdeklődésüket.
- (246) Ami a bérbeadási szolgáltatásokat illeti, az adott ágazatokban tevékenykedő vállalkozásoknak nyújtott támogatás torzíthatja a más halászkikötőkben – többek között más tagállamokban lévő halászkikötőkben – bérbeadási szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokkal, valamint az oostendei halászkikötő közelében épületeket bérbeadásra kínáló (akár más tagállambeli) vállalkozásokkal folytatott versenyt. A támogatási intézkedések emellett segíthettek volna az AGVO és a PAKHUIZEN piaci pozíciójának fenntartásában vagy megerősítésében, amelyeknek a tevékenységét – a támogatás hiányában – másik vállalkozás átvette vagy átvehette volna. Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az az egyszerű tény, hogy valamely vállalkozás más versengő vállalkozásokhoz viszonyított versenypozíciója úgy erősödik, hogy az olyan gazdasági előnyben részesül, amelyben egyébként nem részesült volna rendes üzletvitale során, lehetséges versenytorzulást jelez⁽⁵⁷⁾.

- (247) Ami a halászkikötő-igazgatási tevékenységeket illeti, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ilyen vállalkozásoknak nyújtott támogatás torzíthatta az oostendei halászkikötővel versengő, más halászkikötőket igazgató vállalkozásokkal folytatott versenyt. Emellett a támogatási intézkedések segíthettek volna egy olyan vállalkozás piaci pozíciójának fenntartásában vagy megerősítésében, amelynek a tevékenységét – a támogatás hiányában – egy másik vállalkozás jóváhagyott vagy jóváhagyhatott volna⁽⁵⁸⁾.
- (248) A Bizottság szeretné hozzátenni, hogy bár az AGVO és a PAKHUIZEN nem tevékenykednek közvetlenül a halárverési piacon, olyan szolgáltatásokat nyújtanak, amelyek kiegészítik az adott tevékenységet, és amelyek hatást gyakorolnak a halárverések vonzerejére. A Bizottság ezen túlmenően megjegyzi, hogy az AGVO közvetett módon – leányvállalatán, az EVO-n keresztül – tevékenykedik a halárverési piacon. Az AGVO és a PAKHUIZEN javára nyújtott támogatás ezért nemcsak azon a konkrét piacon zavarhatja meg a versenyt és a tagállamok közötti kereskedelmet, ahol tevékenykednek (bérleti piac és halászkikötő-piac), hanem a halárverési piacon is.

⁽⁵⁵⁾ A C 482/99. sz., *Franciaország kontra Bizottság*, már hivatkozott ügyben hozott ítélet.

⁽⁵⁶⁾ Lásd a belga hatóságok által 2006. október 19-én benyújtott válasz 3. oldalát: „zowel op het niveau van aandeelhouderschap als dat van de organen (bestuur) dient de Gemeente (achter AGVO) krachtens de wet de meerderheid te hebben in de stemrechten. Dit is hier het geval.”

⁽⁵⁷⁾ Lásd a 730/79. sz., *Philip Morris*-ügyben hozott ítélet (EBHT 1980, 2671. o.) 11. és 12. pontját.

⁽⁵⁸⁾ Lásd a már hivatkozott *Philip Morris*-ítéletet.

10.1.5. KÖVETKEZTETÉS

(249) A fentiekre tekintettel a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a következő tevékenységeket úgy kell tekinteni, hogy teljesítik az EUMSZ. 107. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételeket, és ennélfogva állami támogatásnak minősülnek:

a) Az AGVO javára a város következő döntései alapján biztosított előnyök:

— az AGVO javára 250 millió BEF (6 179 338 EUR) induló tőke biztosítása,

— az AGVO számára a halászkikötőn belül található földterületek és épületek használatára vonatkozó kizárólagos jog biztosítása,

— épületek átadása az AGVO részére,

— ingyenes kölcsöngaranciák biztosítása az AGVO javára, valamint

— az önkormányzati adók beszedésére és felhasználására vonatkozó jog biztosítása az AGVO számára.

b) Az EVO javára a következő döntések révén biztosított előnyök:

— a város azon döntése, hogy ingyenes kölcsöngaranciákat biztosít az EVO-nak,

— az AGVO azon döntése, hogy épületeinek használatáért nem számít fel bérleti díjat az EVO-nak, valamint

— az AGVO azon döntése, hogy 3 969 000 EUR összegben induló tőkét és tőkeemeléseket biztosít az EVO-nak.

c) A város és/vagy később az AGVO által az épületei használatára vonatkozó hosszú távú haszonbérleti szerződés alapján a PAKHUIZEN-nek biztosított előnyök.

10.2. ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉG

(250) Az állami támogatás a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítható, ha az megfelel az EUMSZ.-ben említett kivételek egyikének. Az érintett vállalkozások túlnyomórészt a halászati ágazatban tevékenykedő vállalkozások. E vállalkozások a bérbeadási szolgáltatások piacán is tevékenykednek. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az AGVO – mint a halászkikötőt igazgató vállalkozás – és

az EVO – mint a halárverések lebonyolítója – olyan vállalkozások, amelyek tevékenységeinek jelentős részét a halászati ágazat körébe tartozónak kell tekinteni. Ami a PAKHUIZEN-t illeti, kevésbé tűnik nyilvánvalónak, hogy ez a vállalkozás a halászati ágazatban tevékenykedőnek tekinthető.

(251) Ami a halászati ágazatnak nyújtott állami támogatást illeti, az állami támogatási intézkedések akkor tekinthetők a belső piaccal összeegyeztethetőnek, ha megfelelnek a halászati iránymutatásban foglalt feltételeknek. A jelenleg hatályos iránymutatás 5.3. pontja szerint a 659/1999/EK rendelet 1. cikkének f) pontja értelmében vett „jogellenes támogatást” a támogatást létrehozó közigazgatási aktus hatálybalépésekor alkalmazandó iránymutatásokkal összhangban fogják értékelni. Következésképpen a támogatást a 2001-es, a 2004-es és a 2008-as halászati iránymutatás alapján kell értékelni.

(252) Annak kapcsán, hogy a PAKHUIZEN nem tekinthető halászati vállalkozásnak, a Bizottság megjegyzi, hogy a támogatás értékelésének a minden ágazatra alkalmazandó általános szabályokon és a támogatás célkitűzéseinek kellene alapulnia.

(253) Végezetül a Bizottság megjegyzi, hogy a belga hatóságok nem vitatták a Bizottság összeegyeztethetőségre vonatkozó elemzését.

10.2.1. AZ AGVO JAVÁRA NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

(254) Ami a város által az AGVO javára nyújtott állami támogatást illeti, az értékelésnek különbséget kell tennie a különböző intézkedések, valamint azok meghozatalának időpontjai között.

10.2.1.1. Induló tőke

(255) A belga hatóságok azt állították, hogy az induló tőkét az oostendei halárverések szerkezetátalakítása keretében kell figyelembe venni.

(256) A szerkezetátalakítás időpontjában alkalmazandó 2001-es halászati iránymutatás 2.2.4. pontja szerint a nehéz helyzetben lévő vállalatok szerkezetátalakítására nyújtott támogatást nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló, a támogatás odaítélésekor alkalmazandó, azaz ebben az esetben az 1999-es iránymutatással összhangban kell értékelni, többek között akkor is, ha az a halászati és akvakultúra-ágazatban tevékenykedő vállalkozásokra vonatkozik⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁹⁾ Lásd még a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás (12) bekezdését, amely arról rendelkezik, hogy ez a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás a mezőgazdasági és a halászati ágazatra is vonatkozik.

- (257) A megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás 2.1. pontja szerint egy vállalkozás akkor tekintendő nehéz helyzetben lévőnek, ha az képtelen – akár saját erejéből, akár pedig a tulajdonosai/részvényesei vagy a hitelezői által biztosított források révén – arra, hogy megállítsa a veszteségek halmozódását, amely a hatóságok külső beavatkozása nélkül szinte teljes bizonyossággal azt eredményezné, hogy rövid- vagy középtávon feladja üzleti tevékenységét. Egy vállalkozás nehéz helyzetének szokásos jelei a növekvő veszteségek, a csökkenő forgalom, a felhalmozódó leltári készletek, a főlős kapacitás, a lanyhuló cash-flow, a növekvő adósságok, az emelkedő kamatköltségek és a zuhanó vagy nullára leírt nettó eszközérték.
- (258) A Bizottság véleménye szerint nincs kétség afelől, hogy az oostendei halárverések 2001-ben egy „nehéz helyzetben lévő vállalkozás” valamennyi jelét felmutatták. Tulajdonképpen, ahogyan az a (17) preambulumbekzdésben kifejtésre kerül, 1991 és 2001 között a belgiumi kikötőkbe beérkezett halak tekintetében a részesedésük megközelítőleg 37 %-ról 20 %-ra esett vissza. 1997 és 2001 között a forgalmuk 20 550 000 EUR-ról 13 440 000 EUR-ra esett vissza, és sok éven keresztül a város átlagosan 1 850 000 EUR éves veszteséget regisztrált. Következésképp 2001-ben a városnak döntenie kellett arról, hogy bezárja-e az árveréseket vagy végrehajtja azok szerkezetátalakítását. A Bizottság ezért úgy ítéli meg, hogy az oostendei halárverések a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás értelmében vett „nehéz helyzetben lévő vállalkozásnak” minősülnek. A belga hatóságok nem emeltek kifogást e következtetés ellen.
- (259) Bár az AGVO egy újonnan létrehozott jogalany, a Bizottság megjegyzi, hogy az AGVO induló tőkéjének létrehozása az oostendei halárverések szerkezetátalakítási tervének részét képezték. Mivel az utóbbi nehéz helyzetben lévő vállalkozás volt és az AGVO-t csak az oostendei halárverések szerkezetátalakítása céljából hozták létre, és mivel az AGVO nemcsak az oostendei halárverések eszközeit, hanem a különböző bankkölcsönök jelentette pénzügyi terhet is átvette, az AGVO az induló tőke odaitétele idején nehéz helyzetben lévő vállalatnak tekinthető. Ennélfogva úgy tekinthető, hogy az induló tőke a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás értelmében vett szerkezetátalakítási támogatást képez⁽⁶⁰⁾.
- (260) Bár az AGVO a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás (30) pontja értelmében jogosult támogatásra, az árverések szerkezetátalakítására – az AGVO létrehozása útján, annak 250 millió BEF (6 179 338 EUR) kezdőtőkével való ellátása révén – nyújtott támogatás nem felel a belső piaccal való összeegyeztethetőség vonatkozásában az 1999-es iránymutatás 32. pontjában megállapított feltételeknek.
- (261) Konkrétan az említett iránymutatás (32) pontja szerint „a szerkezetátalakítási tervnek – amely időtartamának a lehető legrövidebbnek kell lennie – ésszerű időn belül helyre kell állítania a vállalkozás hosszú távú életképességét a jövőbeni működési körülményekre vonatkozó reális feltételezések alapján”. A Bizottság megítélése szerint a (19) preambulumbekzdésben említett szerkezetátalakítási terv nem felel meg ezeknek a feltételeknek. E tekintetben a Bizottság megjegyzi, hogy a terv nem tartalmaz konkrét belső intézkedéseket az árverések lebonyolításának javítására és a veszteséges tevékenységek megszüntetésére.
- (262) A megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás (32) pontjában előírtakon túlmenően és azok ellenére úgy tűnik, hogy a szerkezetátalakítás nem a kínálat és a kereslet jövőbeli kilátásaira vonatkozó tájékoztatást, az érintett piac elemzését, valamint a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás I. mellékletében említett egyéb információkat tartalmazó piacfelmérezen alapul.
- (263) A szerkezetátalakítási terv nem tartalmazza a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás (33) pontjában említett információkat sem, azaz a körülményeket, amelyek nehéz helyzetbe hozták a vállalkozást, lehetővé téve annak elbírálását, hogy a javasolt intézkedések megfelelőek-e; az érintett termékpiacon uralkodó és a jövőben várható keresletkínálati viszonyokat, forgatókönyveket készítve a helyzet legkedvezőbb, illetve legkedvezőtlenebb alakulására, valamint egy köztes állapotra vonatkozó feltételezések alapján, és feltüntetve a vállalkozás erős, illetve gyenge vonásait.
- (264) Ezen túlmenően a Bizottság megállapítja, hogy a rendelkezésre álló információk nem tartalmaznak azt igazoló bizonyítékot, hogy a támogatás a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás (40) pontjában előírt feltétlenül szükséges minimumra korlátozódott, vagy hogy a kedvezményezett számára előírták, hogy saját forrásaiból folyósítson bármiféle juttatást. E tekintetben azt is helyénvaló megjegyezni, hogy a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás (41) pontja szerint a támogatást kizárólag a vállalkozás életképességének helyreállítására lehet fordítani, anélkül hogy a szerkezetátalakítási terv megvalósítása során lehetővé tennék a kedvezményezett termelőkapacitásának növelését. Ahogyan azonban a fentiekben megjegyzés tárgyát képezte, a 2001-ben szövegezett pénzügyi terv arra utal, hogy a halárverések nyolc év elteltével helyreállhattak volna anélkül, hogy teljes egészében szükség lett volna a 250 millió BEF-re. Az üzleti terv 10 %-os forgalomnövekedést is előirányoz a halárverések piaci működésének első öt évére, ami magában foglalhatta, hogy a halárverések terjeszkedni szándékoztak. Ennélfogva úgy tűnik, hogy a helyreállítási tervet nem arra a célra tervezték, hogy biztosítsa, hogy a támogatást csak a vállalkozás életképességének helyreállításához használják fel, emellett úgy tűnik, hogy a halárveréseket olyan helyzetbe juttatta, hogy a további likvid pénzeszközöket termelési kapacitásuknak, tevékenységeiknek bővítéséhez és/vagy agresszív piaci fellépéshez

⁽⁶⁰⁾ Az Olaszország által az NGP javára nyújtott C 14/07 (korábbi NN 15/07) sz. állami támogatásról (szerkezetátalakítási támogatás) szóló, 2008. július 16-i 2008/849/EK bizottsági határozat (HL L 301., 2008.11.12., 14. o.).

használja fel. A beérkezett információk alapján úgy tűnik, hogy a támogatást tulajdonképpen az árverések tevékenységeinek bővítéséhez ⁽⁶¹⁾ és agresszív, piactorzító tevékenységekhez ⁽⁶²⁾ használták fel.

- (265) A Bizottság továbbá azt az észrevételt teszi, hogy a szerkezetátalakítási terv nem tartalmaz olyan intézkedéseket, amelyek biztosítják a terv teljes körű végrehajtását és az abban foglalt valamennyi feltétel betartását.
- (266) Ezen túlmenően Belgium azt sem bizonyította be, hogy a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás (35)–(39) pontjával összhangban kompenzációs intézkedéseket hozott, vagy hogy a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás (73)–(82) pontjában a mezőgazdaságra (beleértve a halászatot is) vonatkozóan megállapított egyedi (alternatív) feltételek teljesültek ⁽⁶³⁾. Tulajdonképpen úgy tűnik, hogy a város – a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás (35) pontjában előírtak ellenére – nem hozott intézkedéseket a támogatás versenytársakra gyakorolt kedvezőtlen hatásainak a lehető legkisebbre csökkentése érdekében. Sőt, tekintettel a halárverések sajátos helyzetére, különösen az uniós szinten évente elfogadott, korlátozó jellegű védelmi intézkedések miatti korlátozott ellátás vonatkozásában igen valószínű, hogy a támogatás kedvezőtlenül befolyásolná a versenytárs árveréseket, és a városnak különös figyelmet kellene szentelnie ennek a kérdésnek.
- (267) Következésképp az AGVO javára a halárverések szerkezetátalakítására nyújtott támogatás összeegyeztethetetlen a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatásban foglalt feltételekkel, valamint a megmentési és szerkezetátalakítási iránymutatásra hivatkozó 2001-es halászati iránymutatással is.

⁽⁶¹⁾ A Pakhuizennek az AGVO általi megszerzése 2004-ben, valamint 51 %-os részvénytulajdon megszerzése az izlandi Haf Holding BO-ban 2006-ban. Az EVO több projektbe is bekapcsolódott, például a 2005-re vonatkozó éves beszámolóban említett Pollar Drift elnevezésű (királyrákra vonatkozó) projektbe és a Novafish-projektbe (HAF Holding). Lásd még a Grimsby Market által benyújtott észrevételeket, amelyek arra utalnak, hogy „az EVO 2005/2006 körül közvetlenül izlandi halászkortól kezdett halakat vásárolni (magas) rögzített árakon, és ezeket a halakat közvetlenül azután Oostendében árverezte el, gyakran alacsonyabb árakon”. A belga hatóságok a harmadik felek által benyújtott észrevételek egyikét sem vitatták. Ezen túlmenően a belga hatóságok által benyújtott ajánlattételi dokumentáció megerősíti, hogy az EVO 2007-ben külföldi tevékenységekbe kezdett, de azokat 2007-ben leállították (lásd a feljegyzés 39. oldalát).

⁽⁶²⁾ Olyan feltételhez kötött kölcsönök, hogy a kölcsönfelvevő a halait Oostendében árverezze el, (néha akár 100 %-os) beavatkozás a szállítási költségekbe, ha a halakat az oostendei halárveréseken árverezik el, garantált minimális árverési ár stb.

⁽⁶³⁾ A megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás (70) pontja arról rendelkezik, hogy a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás (35)–(39) pontja alkalmazandó a mezőgazdasági ágazat valamennyi vállalkozására, beleértve a kis- és középvállalkozásokat is. A mezőgazdasági ágazatban a kompenzációs intézkedések tekintetében a tagállamoknak lehetőségük van annak eldöntésére, hogy vagy a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás (35)–(39) pontjának vagy a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatásban a mezőgazdasági ágazatra vonatkozóan a (73)–(82) pontjában foglalt különös szabályoknak felelnek meg.

- (268) Amennyiben a tőkejuttatás közszolgáltatási kötelezettségeként járó ellentételezésnek tekinthető, a Bizottság az e határozat 10.2.1.4. pontjában foglalt elemzésére hivatkozik.

10.2.1.2. Az épületek tulajdonjogának átruházása, valamint a földterületek és az épületek használatára vonatkozó kizárólagos jogok

- (269) Ahogyan azt e határozat 10.1.2.2.2. pontja megállapítja, az épületek 2002. március 14-től történő díjmentes használatára vonatkozó kizárólagos jog odaítélésére, azt követően pedig 57 000 m² alapterületen elhelyezkedő több épület tulajdonjogának a város általi átruházására anélkül került sor, hogy az AGVO számára hasonló értékű kötelezettségeket írtak volna elő. Ahogyan azt fentebb megjegyeztük, úgy tűnik, hogy sem az alapszabály, sem az átruházásról szóló okirat nem kapcsolódik bármely olyan egyedi vagy szokatlan feltételhez vagy kötelezettséghez, amely indokolná a bérleti díj vagy az ellenérték hiányát.
- (270) Egy ilyen intézkedést ezért a vállalkozás helyzetének javítását és üzleti likviditásának növelését célzó támogatásnak kell tekinteni, amelynek az a hatása, hogy csökkenti a kedvezményezett termelési költségeit.
- (271) A Bizottság nem állapította meg, hogy ez a támogatás eleget tenne a 2001-es halászati iránymutatásban a belső piaccal való összeegyeztethetőség vonatkozásában előírt szabályok bármelyikének, és a belga hatóságok sem nyújtottak be erre vonatkozó információt.
- (272) Annak kapcsán, hogy a kizárólagos használati jogokat és a díjmentes tulajdonjog-átruházást a halárverések szerkezetátalakítása keretében kell figyelembe venni, a Bizottság már e határozat (260) és azt követő preambulumbekzdésében megállapította, hogy – bár az AGVO az intézkedések odaítélésekor jogosult lett volna szerkezetátalakítási támogatásra (ugyanis nehéz helyzetben lévő vállalatnak minősült) – a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás feltételei nem teljesülnek.
- (273) Annak kapcsán, hogy a kizárólagos használati jogok és a tulajdonjog-átruházás közszolgáltatási kötelezettségeként járó ellentételezésnek tekinthetőek, a Bizottság az e határozat 10.2.1.4. pontjában foglalt elemzésére hivatkozik.
- #### 10.2.1.3. Kölcsöngaranciák
- (274) A belga hatóságok úgy ítélik meg, hogy különbséget kell tenni a felújítási munkákra felhasznált és az EVO támogatására felhasznált kölcsönökért nyújtott ingyenes garanciák között.

- (275) E tekintetben elismerték, hogy egy 550 000 EUR összegű kölcsönt az EVO támogatására használtak fel.
- (276) A belga hatóságok azt állították, hogy az EVO támogatására felhasznált kölcsönökre nyújtott ingyenes garanciákat a halásztervezési szerkezetátalakítása keretében kell figyelembe venni.
- (277) A Bizottság azonban megjegyzi, hogy – ahogyan azt a határozat (260) és azt követő preambulumbekzdése megállapítja – bár az AGVO az intézkedések odaítélésére jogosult lett volna szerkezetátalakítási támogatásra (ugyanis nehéz helyzetben lévő vállalatnak minősült), a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatásban előírt összegegyeztetetési feltételek nem teljesülnek.
- (278) Ezen túlmenően a Bizottság megjegyzi, hogy az ingyenes garanciák a szerkezetátalakítási tervben nem említett támogatási intézkedések. A Bizottság emlékeztet arra, hogy a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás 3.2.3. pontja, valamint a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 2004-es iránymutatás⁽⁶⁴⁾ 3.3. pontja szerint szerkezetátalakítási támogatás csak egyszer nyújtható. Ezért még azt feltételezve is, hogy az eredeti támogatás, mégpedig az induló tőke és egyéb eszközök útján nyújtott támogatás megfelelt a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló, alkalmazandó iránymutatásnak – amely eset nem állt fenn –, az ingyenes garanciák nem felelnek meg az „először és utoljára” feltételnek.
- (279) A belga hatóságok láthatóan úgy értik, hogy a város végül is az induló tőke további éves részleteinek kifizetése helyett ingyenes kölcsöngaranciák nyújtása mellett döntött. A Bizottság azonban azt az észrevételt teszi, hogy a szerkezetátalakítási tervet nem vizsgálták felül a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás (52) pontjának és a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 2004-es iránymutatásnak megfelelően. Ezen túlmenően nem világos, hogy a támogatás összege emelkedett vagy csökkent-e, illetve az sem, hogy a támogatás formája módosult-e. Tulajdonképpen – bár az induló tőke nem minden részletét fizették évente, ahogyan azt eredetileg tervezték – továbbra is érvényes, hogy az AGVO törvényesen jogosult volt arra, hogy megkövetelje részvényesétől az induló tőke fennmaradó összegének kifizetését. Az AGVO valójában gyakorolta ezt a jogot 2006-ban és 2007-ben, amikor a részére további részleteket fizettek ki.
- (280) Következésképp a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az 550 000 EUR kölcsönre nyújtott ingyenes garancia összegegyeztetetetlen a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás és a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 2004-es iránymutatás feltételeivel, valamint a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló iránymutatásokra hivatkozó 2004-es halászati iránymutatással is.
- (281) Ami a felújítási munkákhoz felhasznált kölcsönökre nyújtott garanciákat illeti, a Bizottság e határozat 10.2.1.4. pontjában foglalt elemzésére hivatkozik.
- 10.2.1.4. Adók és közszolgáltatási ellentételezés**
- (282) A belga hatóságok azzal érveltek, hogy az induló tőke egy részét, az épületek egy részét és a garantált kölcsönök egy részét általános (gazdasági) érdekű szolgáltatások nyújtására – mégpedig a halászkikötő igazgatására, valamint közjogi és félig közjogi szervezeteknek történő épület-bérbeadásra – biztosították. Emellett úgy ítélték meg, hogy az adóknak a halászkikötő-használóktól történő beszedésére (és felhasználására) vonatkozó jogot az AGVO közfeladatai részének kell tekinteni.
- (283) A belga hatóságok nem bizonyították be, hogy ezek az intézkedések az EUMSZ. 106. cikkének (2) bekezdése alapján összegegyeztetetőknek nyilváníthatók. Emlékeztetni kell arra is, hogy az EUMSZ. 106. cikkének (2) bekezdésére – mint a Szerződés alapvető szabályaitól való eltérésre – hivatkozó tagállamra hárul az említett rendelkezés alkalmazására vonatkozó feltételek teljesülésének igazolása⁽⁶⁵⁾. A Bizottság mindenesetre megvizsgálta, hogy a támogatási intézkedések bizonyos mértékben tekinthetők-e az EUMSZ. 106. cikke (2) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelően nyújtott közszolgáltatási ellentételezésnek.
- (284) E tekintetben a Bizottság az „Általános érdekű szolgáltatások Európában” című, 1996-os⁽⁶⁶⁾ és 2001-es⁽⁶⁷⁾ közleményében, valamint az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokról szóló, 2005-ös keretszabályban⁽⁶⁸⁾ (a továbbiakban: az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokról szóló keretszabály) megállapította azokat a feltételeket, amelyek mellett az állami támogatás a 106. cikk (2) bekezdése értelmében összegegyeztetetőknek tekinthetők.
- (285) Az egyik ilyen feltétel, hogy a támogatás kedvezményezettjét a tagállamnak kifejezetten meg kellett bíznia valamely adott, általános gazdasági érdekű szolgáltatás működtetésével. Az ilyen megbízási okiratnak vagy okiratoknak legalább az előírt közszolgáltatási kötelezettségek pontos jellegét, hatályát és időtartamát és az érintett vállalkozás megnevezését kell meghatározniuk.
- (286) A Bizottság egyet tudott érteni azzal, hogy az AGVO-t az alapító okirata útján megbízták a halászkikötő igazgatásával, és hogy ez a megbízás bizonyos egyedi kötelezettségeket foglal magában.

⁽⁶⁵⁾ A C-158/94. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben hozott ítélet (EBHT 1997, I-5789. o.) 54. pontja.

⁽⁶⁶⁾ HL C 281., 1996.9.26., 3. o.

⁽⁶⁷⁾ HL C 17., 2001.1.19., 4. o.

⁽⁶⁸⁾ HL C 297., 2005.11.29., 4. o.

⁽⁶⁴⁾ HL C 244., 2004.10.1., 2. o.

(287) Ami azonban az AGVO bérbeadási tevékenységeit illeti, a Bizottság azt az észrevételt teszi, hogy az AGVO számára előírt közszolgáltatási kötelezettségek nincsenek egyértelműen meghatározva. Különösen olyan rendelkezést nem talált, amely e tekintetben egyedi kötelezettségeket írt volna elő az AGVO számára, a belga hatóságok pedig nem nyújtottak be további információt ezzel a kérdéssel kapcsolatban. Úgy tűnik, hogy a belga hatóságok megítélése szerint az a tény, hogy az épületeket bérbeadó szervezetek közjogi vagy félig közjogi szervezetek, szükségképpen azzal jár, hogy az e szervezeteknek épületeket bérbeadó vállalkozások maguk közszolgáltatást teljesítenek. A Bizottság azonban nem érthet egyet egy ilyen állásponttal, mivel ez a tény önmagában nem foglalja magában a bármely magánszektorbeli bérbeadóra vonatkozó kötelezettségektől eltérő egyedi közszolgáltatási kötelezettségek megbízását vagy előírását. A Bizottság ezért azt a következtetést vonja le, hogy Belgium nem bizonyította be, hogy az AGVO-t közszolgáltatási kötelezettségekkel bízták meg bérbeadási tevékenységeivel összefüggésben.

(288) Ezen túlmenően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az AGVO javára nyújtott támogatási intézkedések nem felelnek meg sem a szükségszerűség, sem az arányosság követelményének.

(289) Az ellentételezés szükségszerűségére és arányosságára vonatkozó követelmények meghatározása a következő (lásd a közszolgáltatással járó ellentételezés formájában nyújtott állami támogatásról szóló, 2005. évi közösségi keretszabály 14., 15. és 17. pontját):

— Az ellentételezés mértéke nem haladhatja meg a közszolgáltatási kötelezettségek biztosításával összefüggő költségeket, figyelembe véve az ehhez kapcsolódó bevételeket és a kötelezettségek biztosításából származó ésszerű nyereséget.

— Az ellentételezés összege tartalmazza az állam által vagy állami forrásokból bármilyen formában odaítélt kedvezményeket – tekintet nélkül az EUMSZ. 107. cikke alkalmazásában történő besorolásukra.

— Az ellentételezés összegét az érintett általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetéséhez kell felhasználni. A más piacokon való működéshez felhasznált közszolgáltatási ellentételezés indokolatlan, és következésképp összeegyeztethetetlen állami támogatásnak számít.

(290) A Bizottság észrevételezi, hogy a szükségszerűségre és az arányosságra vonatkozó követelményeknek ebben az

esetben nem tettek eleget. Belgium elismerte, hogy az ellentételezésre nem határoztak meg paramétereket. A belga hatóságok kifejtették továbbá, hogy nem lehetett meghatározni a közszolgáltatási kötelezettségek teljesítése során felmerült költségeket és az említett kötelezettségek teljesítéséért járó bevételeket. A Bizottság továbbá azt az észrevételt teszi, hogy az AGVO nem működtet külön elszámolásokat különböző tevékenységkategóriái esetén. Következésképp a közszolgáltatási kötelezettségekért járó ellentételezés felhasználható más piacokon való működésre. Az ügyirat számos elemet utal arra, hogy tulajdonképpen túlzott mértékű ellentételezés merült fel. Ami például az ingyenes kölcsöngaranciákat illeti, e határozat (186) és azt követő preambulumbekzdéseiben megállapítást nyert, hogy a garantált kölcsönöket felhasználhatták és felhasználták az eredeti céltól eltérő célokra. Ezen túlmenően, mivel az EVO-ba befektetett tőke összege (3 969 000 EUR) és a PAKHUIZEN részvényeinek megvásárlásáért fizetett ár (350 000 EUR) (összesen: 4 319 000 EUR) meghaladja az AGVO-nak ténylegesen fizetett tőke összegét (3 596 665,62 EUR), az AGVO szükségképpen ezek finanszírozására használt fel kölcsönöket és esetlegesen adókat.

(291) A fenti okokból kifolyólag a Bizottság nem ítélteti a támogatási intézkedéseket az EUMSZ. 106. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételekkel összeegyeztethetőnek.

10.2.2. AZ EVO JAVÁRA NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

(292) Ami a város és az AGVO által az AVO javára nyújtott állami támogatást illeti, az értékelésnek különbséget kell tennie a különböző intézkedések és azok időpontja között.

(293) A következő döntéseket a 2001-es iránymutatás alapján kell értékelni:

— a város által 2002. június 28-án, 2002. szeptember 27-én és 2004. április 23-án ingyenes kölcsöngarancia nyújtására vonatkozóan hozott döntések,

— az AGVO által arra vonatkozóan hozott döntés, hogy az EVO-nak 2002. augusztus 8-tól kezdődően engedélyezze az AGVO tulajdonát képező, összesen 13 600 m² alapterületűen elhelyezkedő épületek folyamatosan ingyenes használatát,

— az AGVO által arra vonatkozóan hozott döntés, hogy az EVO 2002. augusztus 22-én 371 840 EUR kezdőtőkében részesüljön.

(294) A következő döntéseket a 2004-es iránymutatás alapján kell értékelni:

— a város által 2005. április 22-én ingyenes kölcsöngarancia nyújtására vonatkozóan hozott döntések,

— az AGVO által az EVO tőkéjének 2004. december 31-én, 2005. december 31-én és 2007. december 21-én tartozásvállalás útján történő emelésére vonatkozóan hozott döntések.

(295) A következő döntést a 2001-es és a 2004-es iránymutatás alapján is értékelni kell:

— az AGVO által arra vonatkozóan hozott döntés, hogy 2002. augusztus 22. és 2006. augusztus 3. között 600 000 EUR kölcsönre ingyenes garanciákat nyújt.

(296) A következő döntést a 2004-es és a 2008-as iránymutatás alapján is értékelni kell:

— a város által arra vonatkozóan hozott döntés, hogy egy 78 000 EUR összegű kölcsönre 2007. szeptember 27. és 2008. szeptember 4. között ingyenes garanciát nyújt.

10.2.2.1. *Kölcsöngaranciák, a halárverések díjmentes használatára való jog*

(297) A 2001-es halászati iránymutatás 1.2. pontja és a 2004-es halászati iránymutatás 3.7. pontja szerint a kedvezményezettek részére bármiféle kötelezettség előírása nélkül nyújtott, és a vállalkozások helyzetének javítására, valamint üzleti likviditásuk növelésére szánt, illetve az előállított vagy forgalomba hozott mennyiség, a termékárak, az előállított egységek vagy az előállítási eszközök alapján kiszámított állami támogatás, amelynek az a hatása, hogy – működési támogatásként – csökkenti a kedvezményezett termelési költségeit vagy fokozza annak bevételeit, összegegyeztetetetlen a közös piaccal. A 2008-as halászati iránymutatás 3.4. pontja szerint a belső piaccal elvben összegegyeztetetetlen minden olyan működési támogatás, amely például növeli a kedvezményezett üzleti likviditását, illetve amelyet az előállított vagy forgalmazott mennyiség, a termékek árai, az előállított egységek vagy az előállítási eszközök alapján számítanak ki, és amely azzal a hatással jár, hogy a kedvezményezettnek csökkennek az előállítási költségek vagy nő a jövedelem. A támogatás csak akkor tekinthető összegegyeztethetőnek a belső piaccal, ha egyértelműen és határozottan hozzájárul a közös halászati politika célkitűzéseinek teljesüléséhez.

(298) A rendelkezésre álló információk alapján úgy tűnik, hogy az ingyenes kölcsöngaranciákat és a halárverések díjmentes használatára vonatkozó jogot úgy ítélték oda,

hogy az EVO számára nem írtak elő olyan különleges kötelezettséget, amely a támogatást a halászati iránymutatásban előírt feltételek bármelyikével összegegyeztethetővé tenné.

(299) Tulajdonképpen úgy tűnik, hogy az ingyenes kölcsöngaranciákat egyszerű kérésre odaítélték különböző célokat szolgáló kölcsönök esetében, és hogy azokra semmiféle különleges feltételek vagy kötelezettségek nem vonatkoztak.

(300) A belga hatóságok által szolgáltatott információk ráadásul azt mutatják, hogy az a tény, hogy a garantált kölcsönt végül az eredetileg bejelentettől eltérő célra használták fel, a garancia kedvezményezettje számára nem eredményezett korlátozó intézkedést, illetve nem eredményezte a garancia érvénytelenítését. Úgy tűnik például, hogy – bár először azt jelentették be, hogy a Fortis által nyújtott 1 795 000 EUR összegű kölcsönt többek között további gépek és halrekeszek vásárlására és számos módosítási munka finanszírozására szánják –, azt (legalábbis egy részét) valójában a hajótulajdonosoknak szánt kölcsönnyújtásra használták fel. A garanciát nem vonták vissza, és még ennek a helyzetnek a bekövetkezése után is nyújtottak garanciákat anélkül, hogy nyilvánvalóan arra ösztönözték volna a várost, hogy feltételeket írjon elő az EVO-nak a garancia vonatkozásában.

(301) Az ingyenes garanciák növelték az EVO üzleti likviditását, mivel annak nem kellett fizetnie a garanciáért, és mivel ráadásul úgy tűnik, hogy a garancia nélkül az EVO nem jutott volna hozzá a kölcsönökhöz.

(302) Az árverési épület díjmentes használatára vonatkozó jog is növelte az EVO likvid pénzeszközeit, mivel az megtagarította azokat a bérleti költségeket, amelyeket egyébként ki kellett volna fizetnie piaci feltételek mellett.

(303) A Bizottság nem érti, hogy az épületek használati jogáért – díjmentesen – biztosított ingyenes garanciák hogyan tekinthetők úgy, hogy hozzájárulnak a közös halászati politika célkitűzéseéhez. A belga hatóságok erre vonatkozó információt nem nyújtottak be.

(304) A belga hatóságok azt állították, hogy az intézkedéseket a halárverések szerkezetátalakítása keretében kellett figyelembe venni.

(305) Először is értékelni kell, hogy az EVO a megmentési és szerkezetátalakítási iránymutatások alapján támogatható lett volna-e. Az EVO-t a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es, illetve 2004-es iránymutatás értelmében nehéz helyzetben lévő vállalkozásnak lehetett tekinteni.

(306) A megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás 8. pontja és a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 2004-es iránymutatás 13. pontja szerint egy nagyobb csoporthoz tartozó társaság rendszerint nem jogosult megmentési vagy szerkezetátalakítási támogatásra. Azonban támogatható, ha azt nehéz helyzetben lévő vállalkozás hozta létre. Az EVO-t az AGVO hozta létre, amely maga a 2001-ben szerkezetátalakított oostendei halárverések új jogi formája. Megjegyzendő, hogy az AGVO a korábbi – állami tulajdonban lévő és jogi személyiséggel nem rendelkező – oostendei halárverések jogutóda. Ahogyan azt e határozat (259) preambulumbekzdése említi, annak ellenére, hogy az AGVO-t újonnan hozták létre, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az nehéz helyzetben lévő vállalkozásnak minősül és a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás értelmében támogatható. Mivel az EVO-t az AGVO szerkezetátalakításával összefüggésben hozták létre, az EVO és az AGVO is tekinthető nehéz helyzetben lévő vállalkozásnak, és a megmentési és szerkezetátalakítási iránymutatásokról szóló iránymutatásokban megállapított feltételek mellett részesülhetnek támogatásban.

(307) Azonban még akkor is, ha az EVO támogatható a megmentési és szerkezetátalakítási iránymutatások értelmében, továbbra is érvényes, hogy e határozat (260) és azt követő preambulumbekzdéseiben bizonyításra került, hogy a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatásban megállapított összeegyeztethetőségi feltételek nem teljesülnek. Ezen túlmenően, mivel az érintett támogatási intézkedéseket nem irányozták elő a szerkezetátalakítási tervben, az e határozat (278) és azt követő preambulumbekzdéseiben említettekkel megegyező aggodalmakat vetnek fel.

(308) Az ingyenes kölcsöngaranciákat és a halárverések díjmentes igénybevételére vonatkozó jogot ezért a 2001-es, 2004-es és 2008-as halászati iránymutatás értelmében vett működési támogatásnak kell tekinteni, és azok nem járulnak hozzá a közös halászati politika célkitűzéseihöz. Ennélfogva nem egyeztethetők össze a belső piaccal.

10.2.2.2. Induló tőke és későbbi tőkeemelések

(309) Az EVO-t az oostendei halárverések szerkezetátalakítása keretében hozták létre. A belga hatóságok ezen túlmenően megerősítették, hogy az AGVO induló tőkéjének egy részét (azaz 371 840 EUR-t) az EVO létrehozásához induló tőkeként, majd későbbi tőkeemelésekhez használták fel.

(310) Ennélfogva értékelni kell, hogy az induló tőke és a későbbi tőkeemelések tekinthetők-e a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás, illetve a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 2004-es iránymutatás értelmében vett megmentési és szerkezetátalakítási támogatásnak.

(311) Az EVO és az AGVO – a 10.2.2.1. pontban ismertetetteknek megfelelően – a megmentési és szerkezetátalakítási

támogatásokról szóló 1999-es iránymutatás, illetve a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló 2004-es iránymutatás értelmében nehéz helyzetben lévő vállalatnak tekinthető.

(312) Ahogyan azonban a fentiekben már e határozat (260) és azt követő preambulumbekzdéseiben ismertetésre került, a szerkezetátalakítási támogatásra vonatkozó összeegyeztethetőségi feltételek ebben az esetben nem teljesülnek.

(313) Az induló tőke és a későbbi tőkeemelések tehát nem tekinthetők a belső piaccal összeegyeztethetőnek.

10.2.3. A PAKHUIZEN JAVÁRA NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

(314) A város és a PAKHUIZEN közötti haszonbérleti szerződés feltételeinek az volt a hatása, hogy a PAKHUIZEN működési költségei éves szinten csökkenhettek. Ez a támogatástípus nem tartozik a halászati iránymutatásban említett egyik intézkedés hatálya alá sem, és nem tartozik az e vállalkozástípusra alkalmazható más horizontális vagy egyedi iránymutatás célkitűzései közé sem. Az ilyen támogatástípus – mind a vonatkozó halászati iránymutatás, mind az állami támogatásra vonatkozó horizontális szabályok értelmében – a belső piaccal összeegyeztethetetlen működési támogatásnak minősülne.

10.2.4. KÖVETKEZTETÉS

(315) A fentiekre tekintettel a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy az e határozat 10.1.5. pontjában említett intézkedéseket állami támogatásnak kell tekinteni, azok nem egyeztethetők össze a belső piaccal, és hogy azokat a 11. szakaszban ismertetett mértékben vissza kell fizetni.

11. VISSZAFIZETTETÉS

(316) A 659/1999/EK rendelet 14. cikkének (1) bekezdésével összhangban, amennyiben a jogellenes támogatások esetén elutasító határozat születik, a Bizottság dönt arról, hogy az érintett tagállam hozza meg a szükséges intézkedéseket a támogatásnak a kedvezményezettel történő visszafizettetésére. A cél megvalósul, miután a szóban forgó támogatást – adott esetben késedelmi kamattal együtt – a kedvezményezett, azaz más szóval az abból valójában részesülő vállalkozások visszafizették.

(317) A 659/1999/EK rendelet nem állapít meg jogvesztő határidőt az 1. cikkének f) bekezdése szerinti jogellenes támogatás, azaz azon támogatás vizsgálatára vonatkozóan, amelyet azt megelőzően vezettek be, hogy a Bizottság következtetésre juthatna annak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően. Az említett rendelet 15. cikke azonban előírja, hogy a Bizottság támogatás-visszatérítetésre vonatkozó hatásköre tízéves jogvesztő határidőn belül érvényesíthető, hogy a jogvesztő határidő azon a napon kezdődik, amikor a jogellenes támogatást a kedvezményezettnek nyújtják, és hogy az említett jogvesztő határidőt a Bizottság által indított bármely kereset felfüggeszti.

(318) A jogvesztő határidőt a 2006. március 13-án Belgiumnak eljuttatott információnyújtási kérelemmel felfüggesztették. Ennek megfelelően a visszafizettetésnek az 1996. március 13. után kapott támogatásra kell korlátozódnia.

(319) Az AGVO-val, az EVO-val és a PAKHUIZEN-nel visszafizettetendő összegek meghatározása érdekében figyelembe kell venni azt a tényt, hogy az AGVO-nak nyújtott támogatás egy részét átutalták az EVO-nak. Ahogyan arra a belga hatóságok rámutattak, ezt a támogatást csak egyszer kell visszafizettetni a tényleges kedvezményezettel.

(320) Ezen okból kifolyólag azokban a helyzetekben, amikor a város által nyújtott támogatásnak végül az EVO volt a kedvezményezettje, az AGVO-val visszafizettetendő támogatás az EVO-nak át nem utalt támogatás része.

11.1. VISSZAFIZETTETÉS AZ EVO-VAL

(321) Az EVO-val visszafizettetendő támogatás összetétele a következő:

— a 371 840 EUR összegű induló tőke,

— az 1 387 044 EUR, a 710 000,75 EUR és az 1 500 114,96 EUR összegű későbbi tőkeemelések,

— az ingyenes kölcsöngaranciáknak köszönhetően kapott előny, valamint

— a halárverések 2002. augusztus 22. és azon utolsó nap közötti ingyenes igénybevételeiből származó előny, amikor a halárverések az EVO rendelkezésére álltak.

(322) Ami az ingyenes garanciák támogatási elemét illeti, az elvileg a garantált kölcsönök összege, kivéve, ha a belga hatóságok bizonyítékot szolgáltatnak arra, hogy az EVO szerezhetett volna ilyen garanciákat a piacon; abban az esetben a támogatási elem a garanciáért járó valószínű piaci díj lett volna.

(323) A belga hatóságok kijelentették, hogy az EVO végül nem vette fel azt a két kölcsönt, amelyre 2002-ben garanciát nyújtottak. Ennek következtében – bár a támogatást odaítélték (az ingyenes garancia biztosításáról szóló határozatot elfogadták) – az EVO abból valójában nem részesült. A 2002. június 28-án és szeptember 27-én jóváhagyott ingyenes kölcsöngaranciákból fakadó támogatást

ezért nem kell visszafizettetni. Következésképpen 4 284 995 EUR (3 606 995 + 78 000 + 600 000) összeget kell visszafizettetni.

11.2. VISSZAFIZETTETÉS A PAKHUIZENNEL

(324) A PAKHUIZEN-nel visszafizettetendő támogatás az azon tényből fakadó előnyből áll, hogy a hosszú távú haszonbérleti szerződést nem piaci áron kötötték meg.

(325) A 659/1999/EK rendelet 15. cikke szerint a visszafizetés a 2006. március 13-tól visszszámított tízéves időszakra korlátozódik.

(326) Az előny a szokásos piaci feltételek mellett az épületekre vonatkozó hosszú távú haszonbérleti megállapodásra feltételeken fizetendő ellenérték (bérleti díj), valamint a) az évente fizetett 25 EUR; és b) bármely olyan felújítási költség különbségéből áll, amely a PAKHUIZEN számára felmerült, és amelyet nem kellett volna kifizetnie a belga jog rendes szabályai alapján⁽⁶⁹⁾. A szóban forgó időszak a visszafizetés napjáig vagy – amennyiben a haszonbérleti megállapodást a visszafizetés elrendelése előtt megszüntették – a haszonbérleti megállapodás megszüntetésének napjáig tart.

11.3. VISSZAFIZETTETÉS AZ AGVO-VAL

(327) Az AGVO-val visszafizettetendő támogatás az induló tőkéből, az ingyenes kölcsöngaranciák nyújtásából származó előnyből, a földterületeknek és épületeknek az oostendei halászkikötőben – (a később az AGVO-ra átruházott épületek esetében) 2002. március 14. és 2004. március 25. között, valamint (azon fennmaradó épületek esetében, amelyek nem képezték a 2004. március 26-án megkötött ingatlanátruházási okirat részét) 2002. március 14. és a visszafizetés napja között – történő kizárólagos használatából, továbbá az oostendei halászkikötőben található 57 000 m² alapterületen elhelyezkedő épületek tulajdonjogának 2004. március 26-i díjmentes átruházásából származó előnyből áll.

(328) Ami az induló tőkét illeti, a Bizottságnak adott tájékoztatás arra utal, hogy – bár a támogatást 250 millió BEF (6 200 000 EUR) összegre nyújtották – azt még nem fizették ki teljes egészében. Ezért a visszafizetésnek az AGVO részére ténylegesen kifizetett összegre kell korlátozódnia, azaz a Bizottságnak benyújtott legutóbbi információ szerint 3 596 665,62 EUR-ra. Ha ennél az összegnél többet fizettek az AGVO-nak, a többletet is vissza kell fizettetni.

⁽⁶⁹⁾ Ahogyan arról már említés történt, annak a feltételnek a tényleges hatása, hogy 27 év elteltével a bérbeadó jogosult a PAKHUIZEN nyereségének felére, olyannyira bizonytalan, hogy ezen az alapon abból semmire sem lehet következtetni. Ezen túlmenően a haszonbérletet úgy szüntették meg, hogy ez a záradék sose legyen alkalmazható.

- (329) Ami az ingyenes garanciák támogatási elemét illeti, ez elvileg a garantált kölcsönök összege, kivéve, ha a belga hatóságok bizonyítékok szolgáltatnak arra, hogy az AGVO szerezhető volna ilyen garanciákat a piacon; abban az esetben a támogatási elem a garanciáért járó valószínű piaci díj lett volna a jóváhagyásuk időpontjában (2004. március 26-án, 2004. április 23-án és 2005. április 22-én).
- (330) Amennyiben a piac nem nyújt garanciákat az érintett ügylettípusra, a támogatási elemet ugyanolyan módon kell kiszámítani, mint valamely kedvezményes kölcsön támogatástartalmát, mégpedig az AGVO által a garancia nélkül feltehetőleg vállalt egyedi piaci kamatláb és az állami garancia révén megszerzett kamatláb különbségeként. Piaci kamatláb hiányában és amennyiben a tagállam a referencia-kamatlábát helyettesítő kamatlábként kívánja használni, a Bizottság hangsúlyozza, hogy egy egyéni garancia támogatási intenzitásának kiszámításához a referencia-kamatláb és a leszámítolási kamatláb megállapítási módjának módosításáról szóló bizottsági közleményben⁽⁷⁰⁾ megállapított feltételek érvényesek. Ez azt jelenti, hogy kellő figyelmet kell fordítani báziskamatlábhoz adandó kiegészítő kamatlábra, annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a fedezett művelethez kapcsolódó megfelelő kockázati profilt, a garanciában részesülő vállalkozást és a nyújtott biztosítékokat.
- (331) Ami az oostendei halászkikötő földterületeinek és épületeinek – díjmentes – kizárólagos használatából származó előnyöket illeti, a támogatás összege az a bérleti díj, amelyet az AGVO-nak piaci feltételek mellett kellett volna fizetnie az oostendei halászkikötőben lévő földterületek és épületek kizárólagos használatáért 2002. március 14. és a visszafizetés napja vagy azon utolsó nap között, amikor az AGVO – az alapszabálya, az épületek tulajdonjogának átruházásáról szóló okirat alapján vagy egyéb módon – díjmentesen volt jogosult az épületek használatára.
- (332) A Bizottság tisztában van azzal a ténnyel, hogy a földterületek és az épületek egy részének korlátozott kereskedelmi értéke volt vagy nem volt kereskedelmi értéke (például az utaknak). A Bizottság azonban azt az észrevételt teszi, hogy a földterületek és az épületek egy részének egyértelmű kereskedelmi értéke volt (halárverések, irodák, raktárak), és hogy a földterületek és az épületek másik része (a halászkikötői infrastruktúra) lehetővé tették az AGVO számára, hogy szolgáltatásokat nyújtson hajótulajdonosoknak, az AGVO pedig jogosult volt díjat kivetni a nyújtott szolgáltatásokért cserébe. Ezeket az elemeket figyelembe kell venni a bérleti díj kiszámításához.
- (333) Ami az adóbeszedésből származó előnyt illeti, a támogatás összege a beszedett adó a kivetésétől a visszafizetésének napjáig vagy addig az utolsó napig, amikor az AGVO jogosult volt ezeknek az adóknak a beszedésére.
- (334) Végezetül a Bizottság megjegyzi, hogy az AGVO-val visszafizettetendő összeget az EVO-nak tőke (3 969 000 EUR) formájában átutalt, és a halárverések lebonyolítására szolgáló épületek ingyenes rendelkezése bocsátása útján nyújtott támogatás összegével kell csökkenteni.
- (335) A Bizottság tisztában van azzal a ténnyel, hogy az AGVO-t megbízták néhány nem gazdasági jellegű közfeladattal (a fogyasztási célra kirakodott halak ellenőrzésével, a kirakodott fogás hea-követelmény hatálya alá tartozásának ellenőrzésével, PR-feladatokkal) és a halászkikötő igazgatásával. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az AGVO-val visszafizettetendő összeget csökkenteni kell azokkal a költségekkel, amelyek esetében bebizonyítható, hogy azok e feladatok teljesítése során keletkeztek.

11.4. A HALÁRVERÉSEK SZERKEZETÁTALAKÍTÁSÁNAK HATÁSA A VISSZAFIZETTETÉS KÉRDÉSÉRE

- (336) A belga hatóságok arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy a város és az AGVO tervezte a halárverések privatizálását. Azzal érveltek, hogy a privatizáció lezárulását követően már nem merülne fel állami támogatás kérdése és az eljárás tárgytalanná válna.
- (337) A Bizottság e tekintetben szeretne emlékeztetni arra, hogy a privatizáció ugyan véget vehet a szóban forgó támogatási intézkedéseknek, nem szünteti meg a támogatás kedvezményezettjei számára a támogatási intézkedés megszüntetése előtt biztosított előnyöket. A visszafizetés pontosan a korábban fennálló helyzet visszaállításának célját szolgálja, a belső piacon belüli egyenlő feltételek biztosítása érdekében. E tekintetben a Bizottság felhívja a belga hatóságok figyelmét „A tagállamokat a jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatások visszafizettetésére felszólító bizottsági határozatok hatékony végrehajtásáról szóló bizottsági közlemény”-re⁽⁷¹⁾, különösen az állami támogatásnak a felszámolás alatt álló vállalatokkal és fizetésképtelen kedvezményezettekkel történő visszafizetésével foglalkozó 3.2.4. pontra. Az e határozat meghozatalának elhalasztására irányuló kérelem vonatkozásában (lásd a fenti (99) preambulumbekendést), ez nem lenne megfelelő, mivel fontos, hogy a jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatás visszafizettetésére lehetőleg mielőbb sor kerüljön,

⁽⁷⁰⁾ HL C 14., 2008.1.19., 6. o.

⁽⁷¹⁾ HL C 272., 2007.11.15., 4. o.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) Az NV Exploitatie Vismijn Oostende (EVO) javára 3 969 000 EUR összegben, induló tőke és – később induló-tőke-emelésekké átalakított – kölcsönök formájában nyújtott támogatás összegegyeztetetlen a belső piaccal.

(2) Az EVO javára 4 284 995 EUR összegben, ingyenes kölcsöngaranciák formájában nyújtott támogatás összegegyeztetetlen a belső piaccal.

(3) Az EVO javára az oostendei halászkikötőben található halárverési épületek díjmentes használatára vonatkozó jog formájában nyújtott támogatás összegegyeztetetlen a belső piaccal.

2. cikk

(1) Az „Autonom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende” (AGVO) javára, 6 200 000 EUR összegben, induló tőke formájában nyújtott támogatás összegegyeztetetlen a belső piaccal.

(2) Az AGVO javára ingyenes kölcsöngaranciák formájában nyújtott támogatás összegegyeztetetlen a belső piaccal.

(3) Az AGVO javára az oostendei halászkikötőben található földterületek és épületek – díjmentesen és/vagy piaci ár alatti áron történő – használatára vonatkozó jog formájában nyújtott támogatás összegegyeztetetlen a belső piaccal.

(4) Az AGVO javára az oostendei halászkikötőben található, 57 500 m² alapterületen elhelyezkedő épületek tulajdonjogának 2004. március 26. és 2009. szeptember 4. közötti díjmentes átruházása formájában nyújtott támogatás összegegyeztetetlen a belső piaccal.

(5) Az AGVO javára 2002. március 14. óta adóbeszedési jog formájában nyújtott támogatás összegegyeztetetlen a belső piaccal.

3. cikk

Az NV Pakhuizen (PAKHUIZEN) javára nyújtott és az Oostende városával 1989-ben kötött hosszú távú haszonbérleti megállapodásból következő támogatás összegegyeztetetlen a belső piaccal.

4. cikk

(1) Belgium visszafizetteti a kedvezményezettekkel az 1. cikkben és a 2. cikk (2)–(5) bekezdésében említett támogatást.

(2) Belgium a 2. cikk (1) bekezdésében említett támogatást az AGVO-nak már kifizetett mértékben fizetteti vissza (3 596 665,62 EUR).

(3) Belgium a 3. cikkben említett támogatást az 1996. március 13. óta nyújtott mértékben fizetteti vissza.

(4) A visszafizetett összegeket a kedvezményezettek rendelkezésére bocsátásuk napjától kezdődően kamat terheli a tényleges visszafizetésük napjáig vagy addig az utolsó napig, amikor azokat a kedvezményezettek rendelkezésére bocsátották, amennyiben a támogatási intézkedések a visszafizetés előtt megszűntek.

(5) A kamat kiszámítása a 794/2004/EK bizottsági rendelet⁽⁷²⁾ V. fejezetével és a 794/2004/EK bizottsági rendeletet módosító 271/2008/EK bizottsági rendelettel⁽⁷³⁾ összhangban kamatoskamat-számítás alapján történik.

(6) Belgium e határozat elfogadásának napjától kezdődő hatállyal érvényteleníti az 1., a 2. és a 3. cikkben említett támogatásnyújtás valamennyi fennmaradó kifizetését és/vagy más formáját.

5. cikk

(1) Az 1., a 2. és a 3. cikkben említett támogatás visszafizetése azonnali és tényleges.

(2) Belgium biztosítja, hogy ez a határozat az értesítésének dátumától számított négy hónapon belül végrehajtásra kerüljön.

⁽⁷²⁾ HL L 140., 2004.4.30., 1. o.

⁽⁷³⁾ HL L 82., 2008.3.25., 1. o.

6. cikk

(1) Az e határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül Belgium benyújtja a Bizottságnak a következő információkat:

- a) az AGVO-val, az EVO-val és a PAKHUIZEN-nel visszafizetendő teljes összeg (tőke és visszafizetési kamatok);
- b) az e határozatnak való megfelelés érdekében már meghozott és tervezett intézkedések részletes leírása;
- c) az azt bizonyító dokumentumok, hogy az AGVO, az EVO és a PAKHUIZEN számára elrendelték a támogatás visszafizetését.

(2) Belgium az 1–3. cikkben említett támogatás visszafizetésének lezárulásáig folyamatosan tájékoztatja a Bizottságot az e

határozat végrehajtásának érdekében meghozott nemzeti intézkedésekről. A Bizottság egyszerű kérésére azonnal benyújtja a Bizottság részére az e határozat végrehajtása érdekében már meghozott és tervezett intézkedésekre vonatkozó információkat. Részletes tájékoztatást ad az AGVO-val, az EVO-val és a PAKHUIZEN-nel már visszafizetett támogatás és visszafizetési kamat összegéről is.

7. cikk

Ennek a határozatnak a Belga Királyság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2010. április 27-én.

a Bizottság részéről

Maria DAMANAKI

a Bizottság tagja